

IDEA FESTIVALU

Marek Grechuta był artystą wszechstronnym, nie tylko wokalistą, autorem tekstów, kompozytorem, ale także aktorem, poetą, malarzem, a także (z wykształcenia) architektem. Stąd Festiwal Jego imienia, musi mieć charakter interdyscyplinarny. Zatem GRECHUTA FESTIVAL – ŚWINOUJŚCIE to interdyscyplinarny korowód sztuk, a jednocześnie znak pamięci wybitnego artysty.

W programie blisko tygodniowej imprezy, obok wystaw, projekcji filmowych, animacji dla najmłodszych oraz spotkań, królować będzie muzyka. W oryginalnym repertuarze przedsięwzięcia odnaleźć można najświeższe projekty artystyczne, przeplatane ze swoistym kalejdoskopem przeszłości, nawiązującym formą, charakterem czy atmosferą do poetyki twórczości Marka Grechuty. Do miasta na czterdziestu czterech wyspach już po raz czwarty zjedzie czołówka polskich artystów.

Wśród wykonawców 4. GRECHUTA FESTIVAL – ŚWINOUJŚCIE 2018 są między innymi Magda Umer, Jaromir Nohavica, Andrzej Sikorowski, Artur Andrus, Ania Dąbrowska, Stare Dobre Małżeństwo, Skaldowie, Dorota Miśkiewicz, Edyta Jungowska, Zosia Zborowska, Maciej Damięcki, Mateusz Damięcki, Krzysztof Tyniec, Stanisław Wenglorz, Maciej Lipina, Dżamble, Chłopcy kontra Basia, ANAWA, Marta Honzatko, Jackpot Kwintet, Jackpot & Floating Orchestra, Nula Stankiewicz, Janusz Strobel, oraz zespół artystyczny Teatru Muzycznego Roma w Warszawie.

Jest tu też miejsce dla tych, którzy swoją karierę dopiero rozpoczynają. Po kilku latach przerwy do Świnoujścia wraca, organizowany wcześniej w Krakowie, prestiżowy Konkurs na interpretację piosenki Marka Grechuty. To kolejne nawiązanie do kariery patrona festiwalu, który debiutował w 1968 roku właśnie w Świnoujściu, na Festiwalu Artystycznym Młodzieży Akademickiej FAMA.

Czwarta edycja GRECHUTA FESTIVAL – ŚWINOUJŚCIE 2018 odbędzie się między 29 lipca a 3 sierpnia. Na znakomitą część wydarzeń festiwalu wstęp wolny. Bilety na pozostałe prezentacje dostępne w przedsprzedaży w kasach Miejskiego Domu Kultury w Świnoujściu, oraz na platformach: www.kupbilecik.pl oraz www.kulturairozrywka.pl oraz

Festiwal jest finansowany przez **Miasto Świnoujście**.

Organizatorem Festiwalu jest **Miejski Dom Kultury w Świnoujściu**.

Partnerem jest **Fundacja „Korowód” im. Marka Grechuty w Krakowie**.

Opiekunem artystycznym Festiwalu jest **Danuta Grechuta**.

DE PROFUNDIS – BEKSIŃSKI VR

oraz wystawa obrazów z kolekcji

Muzeum Narodowego w Szczecinie

De Profundis - Beksiński VR, czyli podróż przez świat obrazów Zdzisława Beksińskiego. To w pełni immersyjne, oparte na wirtualnej rzeczywistości doświadczenie, pozwalające widzowi eksplorować przestrzeń najbardziej znanych obrazów artysty. Ideą projektu, stworzonego przez studio 11th Dimension jest udostępnienie miłośnikom malarstwa nowej formy interakcji ze sztuką. Podróż towarzyszy ambientowa muzyka oraz dźwięki otoczenia, czyniące je jeszcze bardziej realistycznym. Okulary VR, na które stworzone zostało doświadczenie, izolują widza od świata zewnętrznego, pozwalając na osobistą podróż w głąb przestrzeni obrazów.

Ośmiominutowa projekcja, prowadzi zwiedzającego poprzez cztery surrealistyczne światy z pogranicza jawy i snu. Oprogramowane elementy otoczenia oraz animacje postaci z oryginalnych obrazów Beksińskiego, angażują użytkownika oraz potęgują wrażenie przeniesienia do innego miejsca. Podróż poprzedza spacer w wirtualnej galerii zawierającej najbardziej znane dzieła malarza.

11th Dimension jest studiem produkcji VR specjalizującym się w tworzeniu angażujących aplikacji, wizualizacji przestrzeni oraz instalacji artystycznych, opartych na grafice renderowanej w czasie rzeczywistym. Twórcy studia jako pierwsi na świecie, stworzyli doświadczenie pozwalające wniknąć do świata tradycyjnego dzieła sztuki, ożywiając jego statyczną przestrzeń w wirtualnej rzeczywistości. Projekt De Profundis – Beksiński VR towarzyszy wystawom prac Zdzisława Beksińskiego na terenie Polski oraz poza granicami kraju od roku 2015. Realizacje studia w oglądać można także od 2017 roku w Bydgoskim Centrum Sztuki gdzie wirtualna rzeczywistość pozwala na spacer wśród animowanych rzeźb w Kamiennym Ogrodzie Stanisława Horno Popławskiego. Ideą działalności studia w zakresie sztuki jest propagowanie wirtualnej rzeczywistości jako narzędzia, które zrewolucjonizuje rynek muzealny i przybliży polskich artystów odbiorcom na całym świecie.

www.11thdimension.pl

JACKPOT

Jackpot to małżeństwo muzyków, pedagogów i ludzi o wielkiej wrażliwości – Katarzyna Buja i Maciej Kazuba, finaliści jubileuszowej – 10 edycji programu Must be the Music.

Mają na koncie dwie płyty, wiele sukcesów scenicznych w Polsce i za granicą, bogate doświadczenie i współpracę z wybitnymi muzykami, między innymi Januszem Stroblem, Andrzejem Jagodzińskim, Krzysztofem Meisingerem, Baltic Neopolis Orchestra, Bernardem Maselim, Agnieszką Wilczyńską.

Ich recitale to sentymentalna, acz nie pozbawiona dobrego humoru podróż do czasów, w których muzykę pisali prawdziwi kompozytorzy, a teksty wielcy poeci.

Jackpot występuje w różnych konfiguracjach instrumentalnych. Podczas Grechuta Festival wystąpią dwukrotnie, w dwóch różnych składach towarzyszących.

– **JACKPOT & FLOATING ORCHESTRA:** w koncercie zatytułowanym „Już nie zapomnisz mnie” usłyszemy piosenki z lat dwudziestych oraz... utwory Marka Grechuty.

Skład JACKPOT & FLOATING ORCHESTRA: Kasia Buja Kazuba - wokal, Maciej Kazuba- gitara, Krzysztof Baranowski- piano, Paulina Wysocka - Świeboda – puzon, Piotr Rutkowski - puzon, Dawid Głogowski- trąbka, Tomasz Dąbrowski- trąbka, Maciej Marcinkowski – saksofon / klarnet, Maciej Strycharczyk – saksofon / klarnet, Janusz Kanapa Jędrzejewski – kontrabas, Jakub Fiszer- perkusja.

– **JACKPOT KWINTET:** w repertuarze koncertu zatytułowanego „Ocalić od zapomnienia” znajdą się utwory między innymi Hanny Banaszak, Ewy Bem, Agnieszki Osieckiej, Andrzeja Zauchy, Seweryna Krajewskiego, Kabaretu Starszych Panów, Marka Grechuty i Krystyny Prońko.

Skład JACKPOT KWINTET: Kasia Buja Kazuba – wokal, Maciej Kazuba– gitara, Krzysztof Baranowski – piano/akordeon, Janusz Kanapa Jędrzejewski – kontrabas, Ireneusz Budny – perkusja

KINO NA LEŻAKACH

OSTATNIA RODZINA (2016)

Reżyseria: Jan P. Matuszyński, scenariusz: Robert Bolesto, zdjęcia: Kacper Fertacz

Obsada: Andrzej Seweryn, Dawid Ogrodnik, Aleksandra Konieczna, Andrzej Chyra

Czas trwania: 124'

„Ostatnia Rodzina” to rozgrywająca się na przestrzeni 28 lat warszawska saga słynnej rodziny Beksińskich. W legendarne postaci Zdzisława i Tomka wcielili się Andrzej Seweryn i Dawid Ogrodnik. Towarzyszą im Aleksandra Konieczna jako Zofia Beksińska oraz Andrzej Chyra w roli marszanda Piotra Dmochowskiego.

„Ostatnia Rodzina” koncentruje się na psychologicznym portrecie artysty, przedstawionego przez pryzmat jego życia rodzinnego. Stawia pytanie o sposób funkcjonowania artysty w środowisku domowym (jakim jest mężem i ojcem?) oraz bada wpływ życia prywatnego na twórczość. Z drugiej strony pokazuje, że niełatwo być synem artysty.

Zdzisław Beksiński to jeden z najbardziej charakterystycznych polskich malarzy XX wieku, słynący z niezwyklej osobowości, poczucia humoru oraz rejestrowania niemal każdego fragmentu swojego życia i otoczenia za pomocą coraz nowszych technologii audio i wideo. Z kolei Tomasz Beksiński był kultowym dziennikarzem muzycznym i tłumaczem filmowym, mającym duży wpływ na rozwój popkultury w Polsce, m.in. poprzez promowanie takich zespołów jak Marillion, Ultravox czy King Crimson oraz tłumaczenie filmów o Jamesie Bondzie czy cyklu Monty Pythona.

POWIDOKI (2016)

Reżyseria: Andrzej Wajda, scenariusz: Andrzej Mularczyk, zdjęcia: Paweł Edelman,

muzyka: Andrzej Panufnik, obsada: Bogusław Linda, Zofia Wichłacz, Bronisława

Zamachowska, Krzysztof Pieczyński, Szymon Bobrowski

Czas trwania: 98'

Jeden z najwybitniejszych twórców w historii kina, zdobywca wielu nagród filmowych, w tym Oscara za całokształt twórczości – Andrzej Wajda, przedstawia historię człowieka niezłomnego, Władysława Strzemińskiego pioniera polskiej awangardy, ze znakomitą rolą Bogusława Lindy.

Głównym bohaterem jest wielki artysta, wierny własnej wizji sztuki, który nie poddał się obowiązującemu systemowi i w konsekwencji doświadczył dramatycznych skutków swoich wyborów. „Powidoki” to intymny zapis ostatniego okresu życia obdarzonego charyzmą wybitnego malarza. Opowieść o tym, jak komunistyczna władza zniszczyła niepokornego człowieka.

Wajda w sposób subtelny i uniwersalny kreśli, tworzonymi z malarskim kunsztem obrazami, świat, w którym piękno i sztuka są prześladowane.

EXCENTRYCY, czyli po słonecznej stronie ulicy (2015)

Reżyseria: Janusz Majewski, scenariusz: Włodzimierz Kowalewski, obsada: Maciej Stuhr, Natalia Rybicka, Sonia Bohosiewicz, Anna Dymna, Wojciech Pszoniak, Wiktor Zborowski
Czas trwania: 112'

"Excentrycy" to niezwykła historia jazzmana (Maciej Stuhr), który u schyłku lat 50. XX wieku powraca z Anglii do Polski. Wraz z grupą ekscentrycznych muzyków zakłada swingowy big-band. Gwiazdą zespołu zostaje Modesta (Natalia Rybicka), wspólnie odnoszą wielki sukces. Muzyk szybko traci głowę dla uwodzicielskiej i tajemniczej femme fatale. Wkrótce zaczyna ich łączyć gorący romans. Jako król i królowa swingu ruszają w trasę koncertową po Polsce, a ich życie zaczyna przypominać hollywoodzki film. Czy uczucie okaże się prawdziwe?

Obok Macieja Stuhra i Natalii Rybickiej na ekranie prawdziwa aktorska uczta: popis wokalny da Sonia Bohosiewicz. W ekscentrycznego stroiciela fortepianów i geniusza muzycznego – Felicjana Zuppe wcielił się Wojciech Pszoniak. Za swoją rolę otrzymał nagrodę za najlepszą rolę drugoplanową na Gdynia Film Festiwal. Partnerują im: Anna Dymna, Adam Ferency, Jerzy Schejbal, Paweł Królikowski, Wiktor Zborowski. Obok zawodowych aktorów na ekranie debiutuje Wojtek Mazolewski.

WIERSZY NA WYPACH

Wakacyjny cykl spotkań z poezją dla dzieci w wykonaniu mistrzów scen polskich. Podczas trwania Grechuta Festival w Świnoujściu zapraszamy najmłodszych wraz z rodzinami na codziennie spotkania z klasyką poezji dla dzieci. Najlepsi polscy aktorzy przeczytają wiersze Jana Brzechwy, Juliana Tuwima, Wandy Chotomskiej, czy Jerzego Kerna, a pod opieką animatorki Anny Musialik, dzieciaki będą mogły wziąć udział w warsztatach tematycznych.

Pragniemy zwrócić uwagę rodzicom jak ważne jest dziś obcowanie z tekstem literackim, jak mądrze można wspólnie spędzić czas podczas wakacyjnego odpoczynku. Warsztaty literackie oprócz wspaniałej zabawy dla dzieci, będą także doskonałą inspiracją dla rodziców, dowodem na to, że książka czy audiobook może być świetną bazą do rodzinnych działań a czytanie to przede wszystkim przyjemność.

Każde spotkanie będzie miało swój motyw przewodni i znakomitego gościa, który zabierze nas w świat wierszy tych dobrze wszystkim znanych, ale też tych mniej popularnych.

30 lipca | poniedziałek | „Zwierzyniec z całego świata, czyta: **Mateusz Damiński**

31 lipca | wtorek | „Literacki Łasuch”, czyta: **Zofia Zborowska**

1 sierpnia | środa | „W świecie dobrej zabawy i dobrych manier”, czyta: **Maciej Damiński**

2 sierpnia | czwartek | „Podróż do Krainy Fantazji”, czyta: **Edyta Jungowska**

3 sierpnia | piątek | „Podróże małe i duże”, czyta: **Krzysztof Tyniec**

Prowadzenie warsztatów: **ANNA MUSIALIK** – od ponad dziesięciu lat jest zawodowo związana z animacją społeczno-kulturalną w jednej z warszawskich księgarni dziecięcych – prowadzenie warsztatów literacko-plastycznych i spotkań autorskich z czołówką polskich (i nie tylko) autorów i ilustratorów książek dla młodego czytelnika.

Na przestrzeni ostatnich lat regularnie prowadzi zajęcia dotyczące animacji czytelniczej na bazie własnych-autorskich scenariuszy, dla takich wydawnictw jak : Wydawnictwo Mamania, Wydawnictwo Egmont, Wydawnictwo Papilon. Współpracuje także z warszawskim teatrem Rampa gdzie prowadzi warsztaty teatralne dla młodych widzów. Od 16 lat instruktorka sportu – prowadzi treningi animacyjne dla dzieci, łącząc naukę łyżwiarstwa figurowego z dobrą zabawą.

EDYTA JUNGOWSKA – aktorka. Ukończyła PWST w Warszawie. W latach 1990-1998 grała w Teatrze Nowym prowadzonym przez Adama Hanuszkiewicza. Dla telewizji odkrył aktorkę Maciej Wojtyszko, powierzając jej rolę w „Amadeuszu” Petera Shaffera (1993). Debiut zaowocował blisko trzydziestoma rolami w Teatrze TV (m.in. w „Baryłeczce”, „Pigmalionie”). W 1998 roku aktorka przeniosła się do Teatru Studio, gdzie wystąpiła m.in. w „Zachodnim wybrzeżu” Krzysztofa Warlikowskiego, „Kubusiu” Piotra Cieplaka. Rola w filmie Doroty Kędzierzawskiej „Jestem” dała jej nominację do Polskich Orłów 2005 (najlepsza drugoplanowa rola kobieca). Nagradzana była też w prestiżowych konkursach piosenki aktorskiej. Od początku kariery zajmuje się też twórczością dziecięcą, użycza głosu postaciom animowanym, nagrywa piosenki i bajki, prowadzi wydawnictwo JUNG-OFF-SKA wydające m.in. książki Astrid Lindgren w formie audiobooków. Szerokiej publiczności jest znana z serialu „Na dobre i na złe”.

ZOSIA ZBOROWSKA – urodziła się 17 maja 1987 roku w Warszawie. W 2010 roku ukończyła Akademię Teatralną im. Aleksandra Zelwerowicza w Warszawie. Ponadto studiowała w Instytucie Lee Strasberga w Los Angeles. Na szklanym ekranie zadebiutowała w komedii wojennej „Złoto dezertów” (1998r.), następnie zagrała w serialu „Przystań”, oraz w spektaklu Teatru Telewizji „Przygoda”. W 2012 roku ważnym spektaklem był „Pod mocnym Aniołem” w reżyserii Magdy Umer. Na dużym ekranie można ją było zobaczyć między innymi w filmach: „Słaba płeć?” (reż. Krzysztof Lang), „Excentrycy, czyli po słonecznej stronie ulicy” (reż. Janusz Majewski). Aktorka udziela się także w dubbingu – jej głos można było usłyszeć m.in. w „Ralph Demolka”, „Były sobie człowieki”, „Był sobie pies”, „Sekretne życie zwierzątów domowych”. Jesienią 2015 r. Wzięła udział w czwartej edycji programu „Twoja twarz brzmi znajomo” (dla Telewizji Polsat). Dotarła do finału, zajmując wysokie drugie miejsce. Wiosną 2016 roku współprowadziła program „Twoja twarz brzmi EXTRA znajomo” w Polsat Cafe. Obecnie można ją zobaczyć w serialu „Barwy Szczęście”, gdzie wciela się w postać Anety Dylskiej. Jak również na deskach teatralnych: „Lekcja Stepowania” (reż. Krystyna Janda, OCH-Teatr), „Zemsta” (Teatr Polonia), „Lekko nie będzie” (Teatr Kamienica). Sama o sobie mówi, że jest wegetarianką z wegańskimi zapędami. Czynnie walczy o prawa zwierząt.

KRZYSZTOF TYNIEC – polski aktor filmowy, teatralny i dubbingowy, konferansjer, oraz tancerz. W 1980 roku ukończył PWST w Warszawie. Przez wiele lat występował w kabarecie Olgi Lipińskiej. Był aktorem Teatru Dramatycznego w Słupsku, a w Warszawie: Teatru na Targówku, Teatru Współczesnego, oraz Teatru Współczesnego. Od 1988 roku związany jest ze stołecznym Teatrem Ateneum.

MATEUSZ DAMIĘCKI – aktor filmowy, teatralny i serialowy, absolwent Akademii Teatralnej (2004), pasjonat podróży, Ambasador Celów Zrównoważonego Rozwoju ONZ. Karierę rozpoczął jako dziecko, w 1991 roku, w serialu telewizyjnym. W 1993 roku wystąpił w swoim pierwszym filmie pełnometrażowym. Od 1999 roku zagrał na wielkim ekranie wiele ról w polskich i zagranicznych produkcjach. Jest także odtwórcą ról dubbingowych. Ma na swoim koncie role w uznanych i popularnych serialach telewizyjnych emitowanych na antenie czołowych polskich stacjach telewizyjnych. W 2015 zagrał także główną rolę w rosyjskim serialu komediowym dla stacji CTC. Równolegle występuje na deskach teatrów. Nagrodzony za rolę w filmie „Czarny” Dominika Matwiejczyka (2008) - wyróżnienie w konkursie kina niezależnego na Gdynia Film Festival 2009 oraz Nagroda Polskiego Kina Niezależnego im. Jana Machulskiego w kategorii Najlepszy Aktor w 2010 roku. Od 2015 roku prowadzi warsztaty filmowe dla młodzieży „MASTERCLASS – Szkoła Filmowania”, w ramach Festiwalu Filmowego CINEMAFORUM. Aktywnie promuje działania na rzecz ekologii – występuje w produkcjach dokumentalnych poświęconych ochronie zagrożonych gatunków fauny i flory, od 2016 jest honorowym ambasadorem Celów Zrównoważonego Rozwoju ONZ. Jest pasjonatem podróży. W 2009 roku odbył wyprawę „Siberia Expedition” – 25 000 km w 63 dni przez bezdroża tundry i tajgi. W planach ma podróż dookoła świata Żukami.

MACIEJ DAMIĘCKI – aktorstwo nie tylko wyssał z mlekiem matki Ireny Górskiej, oraz odziedziczył po ojcu Dobiesławie Damięckim i babci Halinie Górskiej, aktorce z Wileńszczyzny, ale też przekazał własnym dzieciom Matyldzie i Mateuszowi. Jest absolwentem warszawskiej PWST. W filmie zadebiutował w 1956 roku rolą Franka Miksa w „Tajemnicy dzikiego szybu”. Potem pojawiał się m.in. w „Stawce większej niż życie”, Rzeczypospolitej babskiej”, „Chłopach”, „Bandzie”, „Domu”, „Ekstradycji”, „Kryminalnych”, „Plebani”. Przez wiele lat był związany z Teatrem Dramatycznym w Warszawie. Dał się też poznać jako świetny aktor komediowo estradowy, o czym świadczą występy na scenach teatrów: Komedii, Sabatu i Kapitolu (w sztuce „Dama bije króla. Szach-mat”).

JACEK SROKA

Wystawa „CIAŁO SZTUKI”

Prace Jacka Sroki wykraczają poza łatwą estetykę socjologicznego komentarza, i jeśli dotykają rzeczywistości w sposób znamieny, to poprzez narracje właściwą sztuce. Artysta pokazuje w nich egzystencjalny dramat jednostek które w kompulsywnym rytmie wydarzeń politycznych tworzą wspólną Historię. Narracja Sroki to przenicowana rzeczywistość, ukazująca że złożoność współczesnego świata składa się z losów i dramatów zwykłych ludzi. Taka sztuka nie przemija wraz z czasem w którym powstała, ponieważ niesie w sobie uniwersalną opowieść o człowieku.

Siła ale też dramat zawarty w sztuce Sroki, wywodzi się z akceptacji procesu nieustannej transgresji, ciągłego przekraczania codzienności i zawartego w niej samego siebie. A to znamionuje przecież twórcę w pełni awangardowego. Dla którego granica nie jest celem ale pretekstem do jej przekraczania.

Prace Jacka Sroki to ciało wywrócone na nice z rysunkiem żył, ścięgien, chrząstek, mięśni, które przecież stanowią o prawdziwej naturze człowieka. Formalna szczerość tych prac nie pozwala odbiorcy na łatwy zachwyt nad gładką różową skórą Formy, prowadząc w konsekwencji do epifanii ale poprzez katharsis. Jacek Sroka z wprawą preparatora pokazuje nam tę stronę rzeczywistości która decyduje o prawdzie ale na co dzień ukryta jest w miękkiej, bezpiecznej czerwieni ciała. Ta rzadka, z pewnością trudna umiejętność, to cecha oznaczająca wybitnych artystów, których życie tak nierozzerwalnie zrosło się z uprawianą przez nich sztuką że stanowią Całość.

Andrzej Pawełczyk

JACEK SROKA –malarz, grafik i rysownik. Urodził się w Krakowie w 1957 roku. Studia na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, dyplom w 1981 roku w Pracowni Miedziorytu prof. Mieczysława Wejmana. W latach 1981-1988 asystent na Wydziale Grafiki krakowskiej ASP.

Wystawiał obrazy i grafiki na stu dwudziestu pokazach indywidualnych (m.in. w Krakowie, Warszawie, Wrocławiu, Paryżu, Tokio, Berlinie, Reykjavíku, Amsterdamie, Maastricht, San Francisco, Wiedniu, Lyonie, Kurytybie, Pekinie) i kilkuset zbiorowych w Polsce i świecie. Retrospektywne wystawy muzealne: Musee Des Beaux Arts,Chambery, Francja,1995; Musee d'Ussel, Francja, 2005; Muzeum Narodowe w Krakowie, 2008; Kunstverein Offenburg, Niemcy, 2008; Muzeum Narodowe, Przemyśl, 2011; Muzeum Ziemi Lubuskiej, Zielona Góra, 2011; Museu Oscar Niemeyer, Kurytyba Brazylia, 2013; Muzeum Górnośląskie Bytom 2017.

Prace artysty znajdują się w zbiorach muzealnych w Polsce (m.in. Muzeum Narodowe w Krakowie, Muzeum Okręgowe im. L. Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Muzeum Górno - śląskie, Bytom; Muzeum Sztuki Współczesnej, Radom, Biblioteka Jagiellońska, Zbiory Graficzne PAU) i w świecie (m.in. Metropolitan Museum, Nowy Jork; Graphische Sammlung Albertina, Wiedeń; National Gallery of Art, Waszyngton; Musee Savoisien, Chambéry; Cabinet des Estampes, Bibliotheque National de France, Paryż; Utsunomiya Museum of Art, Utsunomiya; Museu Oscar Niemeyer, Kurytyba) oraz licznych kolekcjach prywatnych.

Artysta jest laureatem nagród i wyróżnień m.in. na Biennale Grafiki w Mulhouse (1984), Międzynarodowej Wystawie Miniatury w Toronto (1986), Graphica Atlantica w Reykjaviku (1987), na Biennale Grafiki w Vaasa (1987), Grand Prix na Biennale Grafiki w Seulu (1988), Nagrody im. I. Trybowskiego na Międzynarodowym Triennale Grafiki w Krakowie (1994). Nominowany do Paszportu "Polityki" w 1996 roku; laureat Nagrody im. Witolda Wojtkiewicza (2001); odznaczony Brązowym Medalem „Gloria Artis” (2016).

Jacek Sroka jest bohaterem dokumentalnego filmu „Dziennik obserwatora” („Diary of a Beholder”) w reżyserii Jarosława Migonia, który w 2017 roku otrzymał trzy nagrody na World Media Festival w Hamburgu (Intermedia Gold Globe za najlepszy film w kategorii Dokument - Sztuka, Intermedia Magic Eye za warstwę wizualną oraz Intermedia Grand Award za najlepszy film).

Od szeregu lat Jacek Sroka odwiedza Chiny. Kilkakrotnie odbył rezydencje artystyczne w Nantongu. Wystawiał swoje prace w Nantongu, Luodai, Pekinie, Changzhou, Ningbo i Shanghaju.

Jacek Sroka współpracuje z akordeonowym zespołem Motion Trio w ramach projektu „Sroka in Motion”. Kilkakrotnie animowane obrazy artysty tworzyły oprawę wizualną koncertów Festiwalu Marka Grechuty (w tym w świnoujskim amfiteatrze w 2015 roku).

ALE MUSICALE!

Teatr Muzyczny ROMA

Reżyseria: Sebastian Gonciarz

Kierownictwo muzyczne: Jakub Lubowicz

Kierownictwo Produkcji: Ala Różankiewicz

Wykonawcy: Malwina Kusior, Zosia Nowakowska, Marta Wiejak, Edyta Krzemień, Paulina Janczak, Janusz Kruciński, Jan Bzdawka, Paweł Podgórski, Paweł Kubat, Karol Osentowski, Przemek Zubowicz Tancerze: Ania Andrzejewska, Pola Gonciarz, Zyta Bujacz, Ania Sasiadek, Klaudia Janicka, Agnieszka Zalas, Maciek Kuchta, Paweł Irmiński, Patryk Rybarski, Szymon Hawryszko, Kuba Jóźwiak, Kuba - Mefisto Pursa

Płocka Orkiestra Symfoniczna

Jakub Lubowicz - dyrygent

Opieka artystyczna: Wojciech Kępczyński

„ALE MUSICALE!” to niepowtarzalny show Teatru Muzycznego ROMA w Warszawie – to fascynująca i porywająca podróż w świat największych przebojów światowego i polskiego musicalu. Najbardziej znane wielkie numery solowe, romantyczne duety i imponujące sceny zbiorowe – a to wszystko w wykonaniu najlepszych polskich artystów musicalowych, którym towarzyszy znakomita orkiestra pod dyktando Jakuba Lubowicza oraz elektryzujący zespół taneczny.

W programie widowiska znajdują się między innymi fragmenty przedstawień wystawianych już na scenie Teatru Muzycznego ROMA. Będą to między innymi piosenki z musicali „Koty”, „Miss Saigon”, „Crazy For You”, „Grease” i „Deszczowa piosenka”. Powrócą również melodie znane z tytułów takich jak „Les Misérables”, „Taniec Wampirów”, „Upiór w operze” czy „Mamma Mia!”. Nie zabraknie też fragmentów z rodzimych spektakli takich jak „Akademia Pana Kleksa” oraz „Piloty” – czyli cieszącego się ogromnym powodzeniem najnowszego przeboju Teatru Muzycznego ROMA, granego na warszawskiej scenie 7 razy w tygodniu od października 2017 roku.

„ALE MUSICALE!” to także muzyka z innych przedstawień święcących triumfy na całym świecie: „Chicago”, „Król Lew”, „Księga Mormona”, „Producenci”, „Jesus Christ Superstar”, „Notre Dame de Paris” i inne.

W „ALE MUSICALE!” każdy znajdzie coś dla siebie – wzruszenia, śmiech, miłość i eksplozję energii. Żadne słowa nie oddadzą przeżyć, jakie daje to przedstawienie. To trzeba po prostu zobaczyć na własne oczy, usłyszeć na własne uszy i przeżyć własnym sercem!

POLSKIE ŚLADY W CZESKIEJ PIOSENCE

Gawęda Teresy Drozdy

Czescy i czechosłowaccy artyści w latach sześćdziesiątych czy siedemdziesiątych XX wieku sięgali po wielkie polskie przeboje i śpiewali je po czesku. Taka przygoda spotkała m.in. "Karuzelę z madonnami" Ewy Demarczyk "Małgoškę" Maryli Rodowicz czy przebój "Nie płacz Ewka" Perfectu oraz wiele innych polskich piosenek. Po 1989 roku wielu czeskich artystów nadal szuka inspiracji w polskim języku, tłumaczy i nagrywa swoje piosenki po polsku, czasem w czeskie teksty wplata polskie refreny.

Jak po polsku śpiewają Karel Kryl i Raduza? Jak to możliwe, że czeski zespół Tara Fuki od 17 lat śpiewa tylko polskie piosenki? Do tego oryginalne piosenki czeskich artystów napisane po polsku (lub prawie po polsku)... Nagrania nowiutkie i nieco starsze oraz garść opowieści i anegdot – tego mogą się spodziewać ci, którzy przyjdą na spotkanie "Polskie ślady w czeskiej piosence".

Teresa Drozda jest pasjonatką czeskiej kultury. Od kilku lat pracuje nad książką, której bohaterem będzie Jaromir Nohavica. Z tym artystą przyjaźni się od 18 lat. Od 2013 roku regularnie bywa w Pradze i innych miastach Republiki, by uczestniczyć w wydarzeniach kulturalnych, takich jak koncerty czy spektakle teatralne. Przy tej okazji przeprowadza także wywiady z czeskimi artystami - wokalistami, kompozytorami, reżyserami, pisarzami, aktorami, tłumaczami. Ma ich na koncie kilkadziesiąt. Towarzyszy także imprezom promującym czeską kulturę w Polsce. I nie ma dość. 1 września 2018 roku rozpoczyna trzymiesięczną rezydencję literacką w Pradze, podczas której będzie zbierać materiał do subiektywnego przewodnika kulturalnego po czeskiej kulturze.

MAGDA UMER

Koncert „Wciąż się na coś czeka...” w wykonaniu Magdy Umer z zespołem w składzie:

Wojciech Borkowski – fortepian,

Paweł Stankiewicz – gitara,

Bartłomiej Krauz – akordeon,

Maciej Szczypiński – kontrabas,

Piotr Maślanka- perkusja.

Magda Umer – mistrzyni interpretacji piosenki literackiej prezentuje kolejny program. W koncercie usłyszymy nie tylko utwory z dwóch ostatnich płyt – „Noce i sny” oraz „Wciąż się na coś czeka”, ale też znane, lubiane i zawsze oczekiwane piosenki z jej repertuaru, śpiewane od lat, właściwie już wizytówki i samej artystki i także gatunku piosenki literackiej, między innymi „Już szumią kasztany”, „Oczy tej małej” czy „O niebieskim pachnącym groszku”.

Kierownictwo muzyczne koncertu sprawuje Wojciech Borkowski, pianista, autor większości aranżacji, któremu będzie towarzyszyć grupa młodych, wybitnych muzyków: Paweł Stankiewicz, Bartłomiej Krauz, Maciej Szczypiński, Piotr Maślanka.

Od kiedy dowiedziałam się, że moich płyt słucha, nie rozumiejący słowa po polsku, profesor Peter Russell z Nowej Zelandii, poważniej traktuję moje nucenie. Pan profesor słyszy tam także uśmiech, a to przecież międzynarodowy środek wyrazu. Uśmiecham się do Państwa po polsku i we wszystkich językach świata! [Magda Umer]

MAGDA UMER – pieśniarka, także aktorka, scenarzystka i reżyserka. Absolwentka Wydziału Filologii Polskiej Uniwersytetu Warszawskiego.

Laureatka I nagrody na festiwalu FAMA w 1969 oraz 1970 roku. Perfekcyjne połączenie wiersza, muzyki i aktorstwa w jej wykonaniu sprawiło, że upowszechniła się moda na piosenkę poetycką. Nagrała wiele płyt, m.in. „Koncert jesienny”, „Gdzie Ty jesteś”, „Wszystko skończone”, „Magda Umer” „O niebieskim pachnącym groszku”, „Koncert sprzed lat”, „Kołysanki Utulanki”- z Grzegorzem Turnauem, „Noce i sny”, „Wciąż się na coś czeka”, oraz DVD – zapis koncertu promującego tę płytę.

Kolejnym projektem artystki jest płyta „Duety – tak młodo jak teraz...” wydana w październiku 2015 r., do udziału w nagraniu zaproszeni zostali znani i cenieni artyści: Krystyna Janda, Anna Maria Jopek, Janusz Gajos, Piotr Fronczewski, Grzegorz Turnau, Piotr Machalica, Wojciech Waglewski, Artur Andrus, Stanisław Sojka, Maciej Stuhr. Album uzyskała status złotej płyty.

W październiku 2016 roku ukazała się najnowsza płyta „Bezsenna noc”.

Jest autorką i wykonawczynią autorskich recitali telewizyjnych: „Cienie”, „Na strychu”, „Wszystko już było”.

Tworzy widowiska poetyckie dla teatru, estrady i telewizji, programy poświęcone twórcom piosenki literackiej i studenckiej m.in.: Elżbiecie Adamiak, Wojtkowi Bellonowi, Leszkowi Długoszowi, Markowi Grechucie, Elżbiecie Wojnowskiej, Maciejowi Zembatemu a także Agnieszce Osieckiej, Jeremiu Przyborze i Jerzemu Wasowskiemu, Kalinie Jędrusik, Wojciechowi Młynarskiemu, Sewerynowi Krajewskiemu.

Wyreżyserowała spektakle teatralne: „Biała bluzka” (1987 oraz nowa wersja w 2010 roku), „Kobieta zawiedziona” (1994), „Marlene” (1999), dokonała adaptacji i wyreżyserowała spektakle w Teatrze Polonia: „Pod Mocnym Aniołem” (2012), oraz „Zapiski z wygnania” (2018) oraz koncerty „Zimy Żal” (1989, z Jeremim Przyborą), „Mężczyźni mojego życia” (1995) w Radiowej Trojce oraz „Trzymaj się swoich chmur” (2004) – koncert galowy przygotowany na 25-lecie PPA we Wrocławiu, poświęcony piosenkom Seweryna Krajewskiego.

W 1992 roku zrealizowała estradowy program muzyczny „Big Zbig Show” (ze Zbigniewem Zamachowskim) oraz w 1997 roku wspomnieniowy program poświęcony Agnieszce Osieckiej „Zielono mi” na KFPP w Opolu.

Jest również autorką filmów dokumentalnych (poświęconych Jeremiu Przyborze w 1990 roku i Andrzejowi Nardellemu w 1991 roku.) a także telewizyjnych wywiadów - „Rozmów o zmierzchu i świcie” (1996, z Agnieszką Osiecką) oraz „Dziecko szczęścia - czyli wiosna, lato, jesień, zima” - z Jeremim Przyborą (1988), „Ich pierwsze miłości” (2000-2002), między innymi ze Stefanią Grodzieńską, Jeremim Przyborą, Wojciechem Mannem, Krystyną Jandą, Grzegorzem Turnauem, Marylą Rodowicz, ks. Kazimierzem Orzechowskim, Martą Mesaros, Januszem Gajosem itd.

Wspólnie z Andrzejem Poniedziałkim stworzyła spektakl „Chlip Hop”, który w latach 2007-2012 grany był w Teatrze Ateneum w Warszawie i w teatrach w całej Polsce. W grudniu 2008 roku został wydany przez AGORĘ na płytach DVD i CD. Również z Andrzejem Poniedziałkim, od października 2006 do 2011 roku, na łamach Wirtualnej Polski prowadziła blog pod tym samym tytułem. W lutym 2009 roku pierwsza część internetowej korespondencji została wydana nakładem wydawnictwa TRIO w formie książki „Jak trwoga to do bloga” i dla lata później druga część – wydawnictwo MTJ

Jej ostatnim przedstawieniem jest, stworzony razem z MUMIO spektakl pt. „Przybora na 102” – premiera odbyła się w grudniu 2017 roku w Och–Teatrze, z okazji 102 rocznicy urodzin Jeremiego Przybory.

W kwietniu 2009 roku, podczas jubileuszowego recitalu z okazji 40-lecia pracy artystycznej, Minister Kultury Bogdan Zdrojewski odznaczył artystkę Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze – Gloria Artis”

BYLE NIE O MIŁOŚCI

Więcej niż koncert „Byle nie o miłości”, czyli piosenki Agnieszki Osieckiej w wykonaniu pierwszej ligi polskiego jazzu: Nula Stankiewicz – śpiew, Janusz Strobel – gitara, aranżacje, Mariusz „Fazi” Mielczarek – saksofon, flet, Paweł Pańta – kontrabas, Cezary Konrad – perkusja

Koncert to wyjątkowy, bo choć Poetki nie ma z nami już od ponad 20 lat – słuchacz ma wrażenie, że ona TU jest. Że prowadzi swój własny koncert, że nigdy od nas nie odeszła...

A to wszystko za sprawą fragmentów wywiadów z Agnieszką Osiecką, które są wyświetlane pomiędzy utworami. Filmy te zostały z niezwykłą precyzją wybrane i wstawione dokładnie tam, gdzie być powinny. Budują one niesamowity klimat koncertu i są łącznikiem pomiędzy piosenkami – tymi znanymi, ale odmienionymi poprzez aranżacje jak i tymi, które są prawie nieznane, bo zostały znalezione przez Janusza Strobla w zakamarkach radiowych archiwów. To koncert dla tych, którzy lubią nucić przeboje Poetki, ale także dla tych, którzy są ciekawi nowych, jazzowych interpretacji, nierzadko zaskakujących

Kilkanaście utworów, miniaturowych opowieści w nieprzypadkowej kolejności. I Agnieszka Osiecka obecna w słowie, w muzyce, w obrazie i na fotografii. To więcej niż koncert.....

W październiku 2017 ukazała się płyta „Byle nie o miłości” zawierająca piosenki, które usłyszymy podczas koncertu (wyd. AGORA).

NULA STANKIEWICZ (wcześniej występująca jako Anna Stankiewicz) to artystka znana przede wszystkim w kręgach piosenki literackiej. Zadebiutowała jako laureatka kilku konkursów poezji śpiewanej, ale szybko odkryła, że konkursy nie są zadawalającą ją formą. Występowała w wielu składach, ale od kilkunastu niemal lat, na stałe współpracuje z Januszem Stroblem. W 2013 roku wspólnie stworzyli dwupłytowy album „Strobel Kofta Wołek” (21 piosenek do słów Jonasza Kofty i Jana Wołka z muzyką Janusza Strobla, śpiewane przez Nulę Stankiewicz), który wyczerpał się niemal natychmiast. Płyta została wznowiona w formie jednopłyowego albumu pt. „Wybrane”. Nula Stankiewicz w swoim dorobku fonograficznym ma również udział w płycie „W hołdzie wolności” (2015) oraz „Patroni Europy i Polski. Artyści Janowi Pawłowi II w hołdzie” (2009). Cechą charakterystyczną Nuli jest zachowanie poetyckości i subtelności, w połączeniu z jazzowymi aranżacjami wykonywanych utworów. Ta kompilacja to znak firmowy artystki.

JANUSZ STROBEL – jeden z najwybitniejszych wirtuozów gitary klasycznej, kompozytor, aranżer. Urodził się w Gdańsku w 1947r. w znanej muzycznej rodzinie. Karierę rozpoczął w zespołach jazzowych środowiska gdańskiego. W 1970r. wraz z Henrykiem Alberem stworzył legendarny już, do dziś uznawany za najlepszy w Polsce, Duet Gitar Klasycznych

„Alber-Strobel”. Wkrótce został laureatem festiwalu „Jazz nad Odrą” we Wrocławiu, rozpoczynając szeroką działalność koncertową.

Na początku lat 90-tych założył zespół Janusz Strobel Trio (Mariusz Bogdanowicz- kontrabas, Piotr Biskupski- perkusja), którego płyta w 1993r. uzyskała tytuł Albumu Roku. Współpracując z polskimi muzykami takimi jak Włodzimierz Nahorny, Henryk Miśkiewicz, Robert Majewski, Andrzej Jagodziński i wielu innych, tworząc różne formacje jazzowe, zrealizował wiele projektów. Wspólnie z Janem Wołkiem stworzył spektakl poetycko-muzyczny „Dwoje na jednośladowie” w rolach głównych z Justyną Szafran i Piotrem Machalicą. Na płytę „Strofy dla Ciebie” skomponował oryginalną muzykę do wierszy polskich i rosyjskich poetów mówionych przez Annę Romanowską i Krzysztofa Kolbergera. Kolejny album z muzyką Janusza Strobla to „Wielka Pani” - młodzieńcze wiersze Karola Wojtyły przedstawione przez Krzysztofa Kolbergera, Joannę Szczepkowską i Jerzego Trelę. Na zamówienie Polskiego Radia powstała autorska płyta „Wierny sobie”. Jako aranżer stworzył płyty takim artystom jak Jacek Kaczmarski, Anna Serafińska, Hanna Banaszak, Elżbieta Adamiak, Aneta Łastik, Łucja Prus i inni. W 2013 roku ukazał się dwupłytowy album Anny Stankiewicz „Strobel – Kofta – Wołek”, zawierający 21 piosenek kompozytora. W setną rocznicę urodzin ks. Jana Twardowskiego stworzył wraz z Adamem Woronowiczem spektakl poetycko – muzyczny pt. „Miłość” w reż. Janusza Kukuły.

Działalność twórcza Janusza Strobla, poza muzyką dla potrzeb filmu, teatru czy niezliczoną ilością piosenek do tekstów Magdy Czapińskiej, Jonasza Kofty, Jana Wołka, Wojciecha Młynarskiego i in., obejmuje również tworzenie muzyki na gitarę klasyczną solo i towarzyszeniem orkiestry. Dziesiątki nagranych płyt, wiele przebojów śpiewanych przez wybitnych wykonawców, przejmujące kompozycje i aranżacje muzyki instrumentalnej, dają w pełni obraz jego twórczości.

Janusz Strobel jest cenionym jurorem na festiwalach, przeglądach i konkursach instrumentalnych i wokalnych. W latach 2009-2013 Janusz Strobel był Przewodniczącym Sądu Koleżeńskiego w Stowarzyszeniu Autorów ZAiKS. W roku 2005 został odznaczony przez Ministerstwo Kultury medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis. W roku 2010 Rada Miasta Stołecznego Warszawy w uznaniu zasług dla Stolicy Rzeczypospolitej Polskiej przyznała Janusza Strobłowi nagrodę Miasta Stołecznego Warszawy. W 2013 roku odznaczony nagrodą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W tym samym roku za całokształt twórczości artystycznej otrzymał nagrodę ZAiKS-u.

Aktualnie Artysta prowadzi szeroką działalność koncertową oraz pracuje nad kolejnymi płytami – najnowszy album to płyta Nuli Stankiewicz BYLE NIE O MIŁOŚCI z piosenkami Agnieszki Osieckiej, która zawiera utwory Poetki w nowych aranżacjach Janusza Strobla.

NOHAVICA, ANDRUS, SIKOROWSKI

"Gdyby piosenek słuchał świat....,"

Tradycja bardów – poetów ma w Polsce wspaniałą tradycję. Przemysław Gintrowski, Jacek Kaczmarski, Zbigniew Łapiński czy wreszcie Marek Grechuta – te nazwiska zna każde pokolenie. Swojego barda, choć nieco z nieco późniejszych czasów, mają też Czesi – Jaromira Nohavice. Na scenie Czechowi towarzyszyć będą m.in. Andrzej Sikorowski oraz Artur Andrus. Do tego zespół złożony z gitarzysty Jacka Królika, pianisty Wojciecha Steca i akordeonisty Łukasza Borowieckiego.

W 2008 roku ukazała się płyta „Świat wg Nohavicy”, gdzie wybrane kompozycje Czecha wykonywali znamienici artyści z Polski. Oprócz wspomnianych wcześniej wokalistów pojawili się tu także Zbigniew Zamachowski, Stanisław Soyka, Tadeusz Woźniak czy Edyta Geppert. Nie zabrakło też samego Nohavicy. Ciekawostką tego wydawnictwa był fakt, że wszystkie utwory śpiewane były po polsku, również ten w wykonaniu samego Mistrza.

JAROMIR NOHAVICA jest znany i kochany tak samo w Polsce, jak i w swojej ojczyźnie Czechach. Podczas koncertów czeskiego barda wielotysięczne widownie wypełniają się do ostatniego miejsca. Nohavica należy do pieśniarzy, wokół których wytwarza się urzekające misterium. Brawurowo porusza się między folkim a folklorem, jest prawdziwym bardem swojego regionu. Opowiada o życiu i śmierci, ale przede wszystkim o tym, co pomiędzy: o miłości, cierpieniu, rozterkach i obawach współczesnego człowieka, o pięknie otaczającego nas świata, drobnych radościach i wielkich pasjach. Bardzo dobrze zna język polski i swoje koncerty w Polsce prowadzi po polsku. Nagrał kilkanaście płyt. Najnowsza zatytułowana jest Poruba - to nazwa ostrawskiej dzielnicy, z którą łączy go wiele wspomnień i gdzie wszystko się w jego życiu zaczęło: pierwsze miłości, przyjaźnie, znajomości, ale także awantury i szykany. Dwie piosenki z płyty (Czarna dziura i Empire State) od kilku tygodni cieszą się wielką popularnością słuchaczy radiowej Trójki zajmując wysokie miejsca na Liście Przebojów. Utworów z ostatniej płyty z pewnością nie zabraknie podczas koncertów. Bardowi na scenie towarzyszy Robert Kuśmierski (akordeon, piano)

ANDRZEJ SIKOROWSKI – urodzony w Krakowie w 1949 roku, absolwent wydziału filologii polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Autor piosenek, wokalista, gitarzysta, lider Grupy Pod Budą i twórca większości jej piosenek. Napisał kilkaset utworów nagranych na kilkunastu płytach złotych i platynowych. Dał wiele koncertów w kraju a także dla rodaków w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie, Australii, Belgii, Holandii, Szwecji, Anglii. Współpracuje również z innymi wykonawcami m.in. z Marylą Rodowicz i Grzegorzem Turnauem ("Pasjans na dwóch"). Napisał muzykę do ponad 20 filmów animowanych dla dzieci. Był felietonistą

"Dziennika Polskiego", "Przekroju" i "Hustlera". Jest laureatem wielu nagród festiwalowych, zdobywcą czołowych miejsc w plebiscytach radiowych i telewizyjnych. Jego „Kap. Kap, płyną łzy”, „Nie przenoście nam stolicy do Krakowa” czy „Ale to już było” dla Maryli Rodowicz, śpiewa od lat cała Polska. Od 2005 roku występuje także u boku swojej córki, Mai Sikorowskiej, jako autor, kompozytor, akompaniator, partner wokalny.

ARTUR ANDRUS – dziennikarz, poeta, autor tekstów piosenek, artysta kabaretowy co jakiś czas konferansjer różnych imprez kabaretowych, komentator "Szkła kontaktowego", do listopada 2017 roku redaktor trójkowej "Akademii rozrywki". Studiował dziennikarstwo na Uniwersytecie Warszawskim. W czasach studenckich współpracował z Rozgłośnią Harcerską i Radiem Rzeszów, a momentem przełomowym w jego karierze artystycznej okazał się przeprowadzony "na zaliczenie" wywiad z Wojciechem Młynarskim - wywiad został przeprowadzony wierszem - Artur zadawał wierszem pytania, a Wojciech Młynarski improwizując wierszem odpowiadał. Niedługo po tym Artur Andrus otrzymał propozycję poprowadzenia audycji poświęconej piosence satyrycznej w Programie Czwartym Polskiego Radia. Jego współpraca z Programem Trzecim rozpoczęła się w roku 1994 po spotkaniu z Andrzejem Zakrzewskim na jednym z przeglądów kabaretowych. Początkowo był redaktorem "Powtórki z Rozrywki", później przez kilka lat ją prowadził, równolegle z wtorkową "Trójką pod Księżycem" i piątkowym "Teraz śmieszniej", do których zapraszał znane gwiazdy kabaretu.

Artur Andrus to artysta wszechstronny. Można go nie tylko usłyszeć w radiu i na płytach, zobaczyć na scenie i w telewizji, ale też przeczytać. Jego wiersze ukazywały się w latach 1998-99 w kolumnie satyrycznej Życia Warszawy. Píše również teksty piosenek dla innych artystów kabaretowych, m.in. dla Małgorzaty Zwierchowskiej i Olka Grotowskiego ("Wiesiek idzie", "Jarocin", "Beczka piwa") dla Czerwonego Tulipana ("Żeby się sobą zauroczyć", "Odezwa do Małgosi"), dla Grupy MoCarta - słynny "Paskudny wio..." wykonywany z Arturem Renionem, czy "Nie śmiecie się z taty". Jego teksty wykonuje również Alicja Majewska, Hanna Śleszyńska, Czesława Mozil. Wiersze Artura Andrusa ukazywały się na ostatniej stronie "Przekroju". Od 2006 roku prowadził również swój blog, który doczekał się wydania w formie książki. W październiku 2011 ukazał się wywiad z Marią Czubaszek przeprowadzony przez Artura Andrusa - "Každy szczyt ma swój Czubaszek" a w listopadzie 2013 r. – „Boks na ptaku – czyli każdy szczyt ma swój Czubaszek” - ciąg dalszy rozmowy, ale już z udziałem Wojciecha Karolaka. Jego felietony regularnie ukazują się w miesięczniku „Zwierciadło” i w „Gazecie Lekarskiej”

W marcu 2012 roku nakładem Mystic Production został wydany autorski album „Myśliwiecka”, który po niespełna dziewięciu miesiącach od premiery uzyskał status Podwójnie Platynowej Płyty. rok później ukazało się kolejne wydawnictwo „Piłem w Spale... I co dalej”. Kolejny album – „Cyniczne córki Zurychu” – to ponowny sukces artysty. Płyta otrzymała status złotej płyty, a później okryła się platyną. Album „Sokratesa 18” to kolejny efekt współpracy z wytwórnią Mystic Production, ukazał się w kwietniu 2018 roku.

Artur Andrus jest również autorem bajek dla dzieci - zbiór 8 zabawnych opowiadań przeznaczonych dla dzieci, ale również dla dorosłych „Bzdurki czyli bajki dla dzieci i innych” , został wydany w 2012 roku przez wydawnictwo Zielona Sowa. W 2016 Esteri wydało dedykowaną dzieciom książkę Munro Leaf „Czytanie jest super”, z polskim tekstem i wierszami Artura Andrusa. W 2010 roku Artur Andrus otrzymał tytuł „Mistrza Mowy Polskiej” ,w listopadzie 2011 Prezydent RP uhonorował go Złotym Krzyżem Zasługi (w 2005 roku otrzymał również Srebrny Krzyż Zasługi). W Październiku 2015 roku otrzymał Brązowy Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

POECI PIOSENKI - JONASZ KOFTA

Gawęda Teresy Drozdy

z udziałem Nuli Stankiewicz i Janusza Strobla

Jonasz Kofta to jeden z największych poetów polskiej piosenki, którego nazwisko wymieniać można jednym tchem obok Agnieszki Osieckiej, Jeremiego Przybory, Wojciecha Młynarskiego. I chociaż wiele jego wierszy stało się przebojami, jak "Jej portret", "Pamiętajcie o ogrodach", "Kwiat jednej nocy", "Wakacje z blondynką", "Autobusy zapłakane deszczem", "Samba przed rozstaniem", on sam pozostaje trochę zapomniany. Przyczyn tego stanu rzeczy szukać można w tym, że odszedł u progu przedświt wolnej Polski przeżywszy zaledwie niespełna 46 lat. W kwietniu 2018 roku minęło 30 lat od jego śmierci i przy tej rocznicy wspomnieć chcemy jego liryczną i romantyczną poezję, satyry i teksty piosenek, współtworzone przez niego kabarety i współpracę z Polskim Radiem.

TERESA DROZDA nieprzerwanie od 1992 roku zajmuje się piosenką artystyczną na antenach Polskiego Radia (Jedynka, Trójka, Radio Dla Ciebie, okazjonalnie inne rozgłośnie regionalne), a od 1998 roku także prowadząc serwis strefapiosenki.pl.

W radiu prowadzi autorskie audycje poświęcone szeroko rozumianej kulturze, ze szczególnym uwzględnieniem historii polskiej rozrywki, piosenki literackiej i literatury. Jest (obok Janusza Deblessema) współautorką audycji "Gitarą i piórem" nadawanej od 1986 roku na antenie radiowej Trójki. Od 2013 roku Teresa Drozda spotyka się ze swoimi słuchaczami nie tylko na antenie radiowej, ale też prowadząc gawędy o powojennej piosence i kabarecie. Zaczęło się od gawęd na temat twórczości Jeremiego Przybory w ramach Ogólnopolskiego Festiwalu Jeremiego Przybory „Stacja Kutno”. Z czasem cykl gawęd ewoluował i teraz obejmuje wiele innych tematów przedstawianych podczas spotkań w różnych ośrodkach kultury i bibliotekach na terenie kraju.

MARTA HONZATKO

„Nie dokazuj Miły, nie dokazuj, czyli historie miłosne Honzatko”

Recital Marty Honzatko z zespołem: Michał Rorat – fortepian, Agata Półtorak / Michał Półtorak – skrzypce, Maciej Półtorak – instrumenty perkusyjne

„Nie dokazuj Miły, nie dokazuj czyli historie miłosne Honzatko” to sentymentalna podróż przez życie utkana z piosenek Marka Grechuty, Agnieszki Osieckiej, Grzegorza Turnaua, Jana Wołka, Kazika Staszewskiego w energetycznych i nowatorskich interpretacjach Marty Honzatko. Czasem wzruszający, czasem zabawny, czasem melancholijny koncert, który nikogo nie zostawi obojętnym.

MARTA HONZATKO – aktorka filmowa i teatralna. Jest absolwentką Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie. Od września 2012 roku związana z Teatrem im. Adama Mickiewicza w Częstochowie. Znana także krakowskiej publiczności ze scen kabaretowych – Lochu Camelot oraz Piwnicy pod Baranami.

Odtwórczyni głównej roli w filmie Antoniego Krauze "Czarny Czwartek. Janek Wiśniewski padł" (Na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym "Listopad" w Mińsku nagrodzona za najlepszą główną rolę żeńską, a przez krytyków filmowych uznana za największe odkrycie filmu.) Śpiewa również aktorski rock alternatywny w projekcie "Honzatko Rozmontowana" (później "Honzator") stworzonym wspólnie z Michałem Zabłockim i Aleksandrem Brzezińskim. Laureatka Stypendium Twórczego Miasta Krakowa oraz GRECHUTA FESTIVAL 2010.

MARKOWA GALA

Koncert Laureatów konkursu na interpretację piosenek Marka Grechuty

Świnoujski epizod w twórczości Marka Grechuty, czyli sukcesy na Festiwalu FAMA, zobowiązuje organizatorów do powrotu konkursowego charakteru festiwalu. Imprezie ponownie towarzyszyć będzie konkurs na interpretację piosenek Marka Grechuty.

Organizatorem Konkursu jest Miasto Świnoujście we współpracy z Fundacją „Korowód” im. Marka Grechuty w Krakowie.

Otwarte dla publiczności przesłuchania konkursowe odbywać się w Sali Teatralnej Miejskiego Domu Kultury. Najlepsi wystąpią podczas „Markowej Gali” i zawalczą o nagrodę „Bursztynowe Serce Szczerozłote”. W drugiej części koncertu, w charakterze gościa specjalnego, wystąpi Ania Dąbrowska.

Zasady Konkursu Interpretacje Grechuta Festival Świnoujście 2018:

1. Do Konkursu mogą zgłaszać się wyłącznie soliści.
2. Zgłoszenia należy dokonać poprzez adres mailowy: swinoujście@grechutafestival.pl
Zgłoszenia przesłane pocztą tradycyjną nie będą przyjmowane. Przesłanie zgłoszeń jest równoznaczne z zapoznaniem się z regulaminem.
3. Zgłoszenie polega na wypełnieniu Karty Zgłoszenia oraz przesłaniu dwóch dowolnych utworów z repertuaru Marka Grechuty najpóźniej do dnia 10 lipca 2018 roku.
4. Osoby niepełnoletnie mogą uczestniczyć w Konkursie wyłącznie pod warunkiem uzyskania wcześniej zgody prawnego opiekuna.
5. Podczas etapu eliminacji Komisja Kwalifikacyjna – spośród przesłanych zgłoszeń – wybierze najpóźniej do 15 lipca 2018 r. dziesięciu finalistów, którzy wystąpią przed Jury Konkursu w Świnoujściu. Lista zakwalifikowanych zostanie opublikowana na stronie festiwalu (www.grechutafestival.pl). Finaliści otrzymają też dodatkowo e-mail z informacją o zakwalifikowaniu się do finału.
6. Podczas finału konkursu w dniu 31.07.2018, godz. 18.00, Sala Teatralna MDK w Świnoujściu finaliści zaprezentują przed Jury Konkursu dwie piosenki, zgłoszone wcześniej do eliminacji.
7. Konkurs w Świnoujściu jest przeznaczony dla solistów występujących z jednym akompaniatorem, podkładem lub auto akompaniamentem.
8. Finaliści zobowiązani są zapewnić swoje własne instrumenty podczas występu (z wyjątkiem stage piana).
9. Jury Konkursu podczas finału Konkursu wręczy wyróżnienia najwyższej ocenionym solistom. Wyróżnieni uczestnicy otrzymają prawo (i obowiązek) udziału w Koncercie Laureatów w dniu 2.08.2018, w Amfiteatrze Miejskim, godz. 20.30 podczas Grechuta Festival Świnoujście 2018.
10. W trakcie Koncertu Laureatów ogłoszeni zostaną Laureaci Konkursu – zdobywcy:

- a. I Nagrody 6000 PLN
- b. II Nagrody 5000 PLN
- c. III Nagrody 4000 PLN

11. Jury Konkursu może zadecydować o nie przyznawaniu I Nagrody.

13. Niniejsze zasady Konkursu mają jedynie charakter poglądowy, szczegółowo przebieg Konkursu, prawa i obowiązki organizatora oraz uczestników określa Regulamin Konkursu.

Skład Jury Konkursu:

Danuta Grechuta – Przewodnicząca Jury, żona Marka Grechuty, opiekun artystyczna Festiwalu

Teresa Drozda – dziennikarka muzyczna

Marta Honzatko – aktorka i piosenkarka

Paweł Sztompke – dziennikarz muzyczny

Paweł Piątek – kompozytor, członek zespołu ANAWA

Jakub Baran – Sekretarz Jury, dziennikarz, animator kultury, prezes Fundacji Korowód im. Marka Grechuty

Poprzednie edycje Konkursu:

INTERPRETACJE 2008: W 2008 roku w Krakowie po raz pierwszy odbył się Konkurs na interpretację piosenek Marka Grechuty. Do eliminacji zgłosiło się z całej Polski około 50 zespołów i solistów. Po przesłuchaniu kandydatów, do finału przeszło 17 wykonawców. Finał odbył się 20 września 2008 w Scenie Tęcza Krakowie. W jury Konkursu zasiedli: Jan Kanty Pawluśkiewicz (przewodniczący jury), Danuta Grechuta, Renata Przemyk, Leszek Aleksander Moczulski, Jan Hnatowicz, Wacław Krupiński, Paweł Piątek. **Zwycięzcą Konkursu został zespół Dzień Dobry z Bielska – Białej**

INTERPRETACJE 2009: Do eliminacji w 2009 roku zgłosiło się z całej Polski ponad 60 zespołów i solistów. Po przesłuchaniu kandydatów, do finału zostało dopuszczonych 19 wykonawców. Finał odbył się 26 września 2009 w Scenie Tęcza w Krakowie. W składzie jury finału Konkursu zasiedli:

Jan Kanty Pawluśkiewicz (przewodniczący jury), Danuta Grechuta, Renata Przemyk, Leszek Aleksander Moczulski, Jan Hnatowicz, Wacław Krupiński, Antoni Mleczek, Paweł Piątek. **Zwyciężyła 23-letnia nowohucianka Karolina Leszko.**

INTERPRETACJE 2010: Do eliminacji zgłosiło się 40 podmiotów wykonawczych (solistów i zespołów) z całej Polski. Po przesłuchaniach, do finału zostało dopuszczonych 18 wykonawców. Najlepszych nagrodziło jury w składzie: Jan Kanty Pawluśkiewicz (przewodniczący), Danuta Grechuta, Janusz Bielecki, Paweł Piątek, Jerzy Armata, Wacław Krupiński, Piotr Poraj – Poleski.

I miejsce – Tomasz Steńczyk

II miejsce – Marta Honzatko

III miejsce – zespół Eksperyment B

INTERPRETACJE 2011: Do eliminacji zgłosiło się 46 Podmiotów Wykonawczych (solistów i zespołów) z całej Polski. Po przesłuchaniach, do finału zostało dopuszczonych 16 wykonawców. Najlepszych nagrodziło jury w składzie: Danuta Grechuta (przewodnicząca), Janusz Bielecki, Paweł Piątek, Piotr Poraj Radziwiłł Poleski, Mateusz Jarosz.

I nagroda – nie przyznano

II nagroda (ex aequo) – Ada Bujak oraz zespół Aire Andaluz

III nagroda – Monika Kowalczyk

Fundacja Książąt Radziwiłłów przyznała wyróżnienie specjalne dla Anny Rossy.

INTERPRETACJE 2013: Jury w składzie: kompozytorzy Jan Kanty Pawluśkiewicz i Grzegorz Turnau, piosenkarz Andrzej Zieliński z zespołu Skaldowie, poeta Michał Zabłocki, kierownik muzyczny festiwalu Paweł Piątek, reżyser i dziennikarz Piotr Poraj - Poleski oraz Danuta Grechuta.

I nagroda – Zespół Black Jack

II nagroda – Justyna Panfilewicz

III nagroda – Mateusz Krautwurst

INTERPRETACJE 2014: Jury w w składzie: Danuta Grechuta (przewodnicząca), Monika Jakowczuk, Zygmunt Konieczny, Rafał Olejniczak, Piotr Poraj-Poleski, Michał Zabłocki.

I nagroda – Łukasz Jemioła

II nagroda – Mery Spolsky

III nagroda – ex æquo Ahaju Fusion Bolivia oraz Emilia Kudra

Nagrodę Internautów Grechuta Festival i Radia ZET Gold otrzymał Michał Kaczmarek

BURSZTYNOWE SERCE SZCZEROZŁOTE 2015 – Świnoujście: Zespół „Dzień Dobry” z Bielsko-Białej laureatem „Bursztynowego Serca Szczerozłotego podczas Grechuta Festival Świnoujście 2015”. W koncercie laureatów „Jeszcze pożyjemy” wystąpili: Dzień Dobry, Aire Andaluz, Karolina Leszko, Tomasz Steńczyk, Łukasz Jemioła, Anawa. Gościem specjalnym koncertu była Ania Rusowicz.

ANIA DĄBROWSKA

Koncert Gościa Specjalnego Gali - Ani Dąbrowskiej z zespołem: Ola Nowak – chórek, Dagmara Melosik, Martyna Melosik – chórek, Jacek Szafraniec – bas, Robert Cichy – gitara, Marian Ułanowski – perkusja, Marian Cichowski – klawisze, Marcin Gańka – saksofon, flet, Łukasz Korybalski – trąbka

Anna Dąbrowska jest jedną z najbardziej utalentowanych polskich piosenkarek ostatniej dekady. Wokalistka, kompozytorka, autorka tekstów, producentka. Dotychczas nagrała 7 płyt, z których każda uzyskała status Platynowej Płyty: „Samotność po zmierzchu” (2004), „Kilka historii na ten sam temat” (2006), „W spodniach czy w sukience?” (2008), „Ania Movie” (2010), „Bawię się świetnie” (2012), „Dla naiwnych marzycieli” (2016), oraz „The Best Of” (2017). Każdy z 6-ciu dotychczasowych albumów studyjnych Anny Dąbrowskiej pokrył się platyną, potwierdzając jej niezwykle wyczuć uniwersalnie przebojowych melodii, trafiających do serc wymagających słuchaczy, które w tak niepodrabialny sposób ze szczyptą melancholii śpiewa swoim ciepłym, pastelowym głosem. Uznanie dla jej talentu wyraża cała branża muzyczna – Dąbrowska nagrodzona została 9-oma Fryderykami, a melodie i teksty jej autorstwa mają w swoim katalogu m.in. Maryla Rodowicz, Monika Brodka, Beata Kozidrak, Ania Wyszkoni, Andrzej Piaseczny czy Krzysztof Krawczyk. Nigdy jednak nie goniła na siłę za trendami i przebojami, konsekwentnie idąc własną drogą.

„The Best Of” to kolejne, wyjątkowe wydawnictwo Ani Dąbrowskiej. Kompilacja największych przebojów zawiera 15 utworów, pokazujących pełen przekrój i ewolucję muzycznego stylu Artystki. Listę utworów na „The Best Of” otwierają single z jej avant-popowego, delikatnie elektronicznego debiutu. Znajdziemy na niej także wszystkie przeboje z okresu fascynacji stylem retro – akustyczne, nawiązujące do polskiej muzyki lat 60. i 70. piosenki z „Kilku historii na ten sam temat”, nieco bardziej eklektyczne, zagłębiające się raz w estetykę lat 50. („Nigdy więcej nie tańcz ze mną”), raz w epokę disco („W spodniach czy w sukience”) utwory z jej trzeciego albumu, a także „Bang Bang” z albumu „Ania Movie” z filmowymi piosenkami. Nie zabrakło także utworów z dwóch płyt, na których Ania zwróciła się w kierunku współczesnego popu – bardziej alternatywnej, słodko-gorzkiej „Bawię się świetnie” oraz przebojowej, podwójnie platynowej „Dla naiwnych marzycieli”. Na płytę trafiły również dwa ostatnie radiowe hity, czyli filmowy „Porady na zdrady (Dreszcze)” oraz „Nieprawda” w remiksie Gromieego! Płytę „The Best Of” promuje najnowszy singiel Ani Dąbrowskiej „Z Tobą nie umiem wygrać”. Jest to zupełnie nowy, nigdzie wcześniej niepublikowany utwór! Taneczny i wpadający w ucho już od pierwszych dźwięków!

STARE DOBRE MAŁŻEŃSTWO

Wykonawcy: Krzysztof Myszkowski, Roman Ziobro, oraz Maciej Knop

Stare Dobre Małżeństwo to najbardziej rozpoznawalny zespół z kręgu piosenki poetyckiej i ballady folkowej w Polsce, od przeszło trzech dekad prowadzony przez Krzysztofa Myszkowskiego – charyzmatycznego pieśniarza, kompozytora i autora o studenckim rodowodzie.

Najnowsza płyta Starego Dobrego Małżeństwa „Blizny czasu” jest kolejną intymną opowieścią lidera grupy, wysnutą z wnikliwych obserwacji samego siebie. Powstała w zgodzie z własnym sumieniem artysty oraz wedle subiektywnych kanonów mądrości i piękna. Poza wszelkim możliwym wpływem i opiniotwórczym obiegiem.

Występy tej legendarnej formacji stanowią atrakcję koncertową na niespotykaną dotąd skalę. Stare Dobre Małżeństwo regularnie wypełnia największe i najbardziej prestiżowe sale koncertowe w kraju. Publiczność zespołu dojrzewając z nim, podąża wiernie jego śladem, co stanowi wartość najwyższą z możliwych.

KONCERT FINAŁOWY

CAŁA JESTEŚ W SKOWRONKACH

i inne przeboje Leszka Aleksandra Moczulskiego

Wykonawcy:

- Skaldowie z orkiestrą kameralną oraz zespołem wokalnym
- Dorota Miśkiewicz
- Stanisław Wenglorz
- Edyta Jungowska
- Marta Honzatko
- Krzysztof Tyniec
- Maciej Lipina

oraz zespoły:

- **Dżamble** – Marian Pawlik - gitara, Benedykt Radecki - perkusja, Kuba Płużek - fortepian, Marek Bałata - wokal;
- **Chłopcy kontra Basia** – Barbara Derlak - wokal, drumla, Marcin Nenko - kontrabas, Tomasz Waldowski - perkusja, gitara, Mateusz Modrzejewski – perkusja, cajon;
- **ANAWA** – Sławomir Berny - perkusja, Józef Michalik – kontrabas, gitara basowa, Paweł Ścierański - gitara, Paweł Piątek - fortepian, Leszek Szczurba - saksofon, Mirosław Stępień – skrzypce

Koncert finałowy czwartej edycji GRECHUTA FESTIVAL ŚWINOUJŚCIE 2018 jest dedykowany pamięci zmarłego w grudniu 2017 roku Leszka Aleksandra Moczulskiego. Był wybitnym poetą, współtwórcą krakowskiego Teatru STU, a także autorem tekstów. Napisał teksty do utworów, które dziś stanowią główny kanon polskiej piosenki. Jego teksty śpiewali Skaldowie – „Wszystko mi mówi, że mnie ktoś pokochał”, „Cała jesteś w skowronkach”, „Szanujmy wspomnienia”, „Po śniegu, po kolędzie”, Czesław Niemen – „Z pierwszych ważniejszych odkryć”, Grzegorz Turnau – „Ultima”, „Nawet”, „Kruchy świat, kruche szkło”, oraz Marek Grechuta – m.in. „Korowód”, „Magia obłoków”. Moczulski napisał także słowa do siedmiu utworów na płycie Anawa, które zespół nagrał wspólnie z Andrzejem Zauchą, a także teksty z płyty „Wołanie o słońce nad światem” zespołu Dżamble. Jest też autorem słów „Nieszporów Ludźmierskich” (1992), oraz „Oratorium o Męce i Zmartwychwstaniu Pana – Droga, Życie, Miłość” (2000).

Podczas Koncertu finałowego 4. Grechuta Festival Świnoujście 2018 usłyszymy je w oryginalnym wykonaniu Skaldów z towarzyszeniem orkiestry kameralnej i chórkami. Gościnnie wystąpią Dorota Miśkiewicz i Stanisław Wenglorz. Z zespołem Dżamble zaśpiewa Marek Bałata, a kompozycje Jana Kantego Pawluśkiewicza przedstawią w nowoczesnych aranżacjach Barbara Derlak z zespołem Chłopcy kontra Basia oraz solowo Maciej Lipina. Z legendarnym zespołem ANAWA zaśpiewają kolejni wyjątkowi artyści – między innymi Edyta Jungowska, Marta Honzatko, Krzysztof Tyniec.

LESZEK ALEKSANDER MOCZULSKI – filolog, poeta, autor tekstów piosenek. Urodził się 18 lutego 1938 w Suwałkach, zmarł 17 grudnia 2017 roku. Ukończył filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Debiutował jako poeta w 1959 roku w "Dzienniku Polskim", trzy lata później ukazał się jego pierwszy tomik "Próba porównania". Kolejny tom "Nawracanie stracha na wróble", uważany za właściwy debiut, opublikowany został w 1971 roku, a dwa lata później nagrodzony nagrodą im. Andrzeja Bursy. Inne jego tomiki to m.in. "70 widoków w drodze do Wenecji" (1992), "Elegie o weselu i radosne smutki" (1997), "Jej nigdy za późno", "Dziękczynienia po Komunii Świętej" (2006) i kilkanaście książek dla dzieci, m.in. "Moje kotki", "Siedem dni stworzenia świata". Moczulskiego zaliczano do pokolenia Nowej Fali. Moczulski publikował także w "Tygodniku Powszechnym". Był współtwórcą krakowskiego Teatru STU, a także autorem tekstów piosenek wykonywanych m.in. przez Skaldów – „Wszystko mi mówi, że mnie ktoś pokochał”, "Cała jesteś w skowronkach", "Szanujmy wspomnienia", "Po śniegu, po kołędzie". Piosenki Moczulskiego śpiewał także Marek Grechuta (m.in. "Korowód", "Magia obłoków", Czesław Niemen ("Z pierwszych ważniejszych odkryć") i Grzegorz Turnau (m.in. "Ultima", "Nawet", "Kruczy świat, kruche szkło"). Moczulski napisał słowa do 7 utworów na płycie Anawa, które zespół nagrał wspólnie z Andrzejem Zauchą, a także połowę tekstów z płyty "Wołanie o słońce nad światem" zespołu Dżamble. Leszek Aleksander Moczulski był też autorem słów do oratoriów: "Nieszpory Ludźmierskie" (1992) i "Droga, Życie, Miłość – Oratorium o Męce i Zmartwychwstaniu Pana" (2000).

SKALDOWIE – to bez wątpienia fenomen w historii polskiej muzyki rozrywkowej: jedna z najbardziej oryginalnych, a zarazem najbardziej popularnych grup jaka kiedykolwiek powstała w Polsce. Zespół – legenda, który w blisko 50-letniej działalności przedstawił tak bogaty i różnorodny repertuar, że „zaszufladkowanie ” go w jednym konkretnym gatunku muzycznym, wydaje się zadaniem prawie niemożliwym. W ich twórczości odnajdujemy nie tylko różne odmiany beatu, popu, ale również niezwykle popularny w latach 70. rock progresywny, a nawet jazz-rock. Główny kompozytor i lider zespołu, Andrzej Zieliński w swoich kompozycjach kreatywnie wykorzystuje i przetwarza nie tylko wyżej wspomniane gatunki, ale często wzbogaca je o elementy muzyki góralskiej i klasycznej. W ten sposób swojej twórczości nadał oryginalny i niepowtarzalny charakter, który sprawił, że mimo upływu lat utwory Skaldów nadal brzmią świeżo i porywająco. Grupa wydała kilkanaście albumów (ostatni „Oddychać i kochać ” w 2010 roku) i od lat występuje w niezmiennym składzie:

Andrzej Zieliński: instrumenty klawiszowe, organy, fortepian, śpiew

Jacek Zieliński: skrzypce, trąbka, instrumenty klawiszowe, śpiew

Konrad Ratyński: gitara basowa, śpiew

Jerzy Tarsiński: gitary, śpiew

Grzegorz Górkiewicz: instrumenty klawiszowe, śpiew

Jan Budziaszek: perkusja i instrumenty perkusyjne.

DOROTA MIŚKIEWICZ – absolwentka Akademii Muzycznej im. Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie skrzypiec, bardzo szybko zrozumiała, że jedyny instrument, jakiego potrzebuje, to jej własne struny głosowe. Córką słynnego saksofonisty jazzowego, Henryka Miśkiewicza, rozpoczęła swoją karierę w zespole Włodzimierza Nahornego, z którym nagrała cykl albumów poświęconych polskim kompozytorom: Karolowi Szymanowskiemu, Fryderykowi Chopinowi, Mieczysławowi Karłowiczowi. Ich współpraca trwa od 1995 roku. Umiejętności i wszechstronność wokalistki sprawiły, że zapraszana była do współpracy przez wiele wybitnych osobowości, takich jak diva z Capo Verde - Cesaria Evora, czy Stefano Bollani i Nigel Kennedy, a także Jan "Ptaszyn" Wróblewski, Wojciech Młynarski, Tomasz Stańko, Grzegorz Turnau, z którym nagrywa i koncertuje regularnie od 2005 roku, oraz wielu innych. Można ją było również usłyszeć w duecie z Jerzym Wasowskim!

Pod swoim nazwiskiem nagrała siedem albumów: „Dorota Miśkiewicz Goes to Heaven – Zatrzymaj się” (2002), „Pod rżęsami” (2005), „Caminho” (2008), „Ale” (2012), nagrany z zespołem Kwadrofonik „Lutosławski, Tuwim. Piosenki nie tylko dla dzieci” (2013), „Best of” (2016) czy „Piano.pl” (2016) będące rejestracją wyjątkowego koncertu, do którego artystka zaprosiła kilkunastu pianistów polskich, m.in. Leszka Możdżera, Andrzeja Jagodzińskiego, Marcina Wasilewskiego. To pierwsza w jej dorobku płyta nagrana live i wydana na DVD.

Jest wokalistką wciąż poszukującą, eksperymentującą z jazzem, popem, muzyką brazylijską, bałkańską (piosenka "Jovano Jovanke" czyli "Anna Joanna"), afrykańską (duet z Cesarią Evorą), czy poważną (płyty z Włodzimierzem Nahornym oraz Kwadrofonikiem). Jest także autorką i kompozytorką wielu piosenek, które wykonuje. Jako ambasadorka wspiera kampanię społeczną Legalna Kultura.

EDYTA JUNGOWSKA – aktorka. Ukończyła PWST w Warszawie. W latach 1990-1998 grała w Teatrze Nowym prowadzonym przez Adama Hanuszkiewicza. Dla telewizji odkrył aktorkę Maciej Wojtyszko, powierzając jej rolę w „Amadeuszu” Petera Shaffera (1993). Debiut zaowocował blisko trzydziestoma rolami w Teatrze TV (m.in. w „Baryłeczce”, „Pigmalionie”). W 1998 roku aktorka przeniosła się do Teatru Studio, gdzie wystąpiła m.in. w „Zachodnim wybrzeżu” Krzysztofa Warlikowskiego, „Kubusiu” Piotra Cieplaka. Rola w filmie Doroty Kędzierzawskiej „Jestem” dała jej nominację do Polskich Orłów 2005 (najlepsza drugoplanowa rola kobieca). Nagradzana była też w prestiżowych konkursach piosenki aktorskiej. Od początku kariery zajmuje się też twórczością dziecięcą, użycza głosu postaciom animowanym, nagrywa piosenki i bajki, prowadzi wydawnictwo JUNG-OFF-SKA wydające m.in. książki Astrid Lindgren w formie audiobooków. Szerokiej publiczności jest znana z serialu „Na dobre i na złe”.

MARTA HONZATKO – aktorka filmowa i teatralna. Jest absolwentką Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie. Od września 2012 roku związana z Teatrem im. Adama Mickiewicza w Częstochowie. Znana także krakowskiej publiczności ze scen kabaretowych – Lochu Camelot oraz Piwnicy pod Baranami.

Odtwórczyni głównej roli w filmie Antoniego Krauze "Czarny Czwartek. Janek Wiśniewski padł" (Na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym "Listopad" w Mińsku nagrodzona za najlepszą główną rolę żeńską, a przez krytyków filmowych uznana za największe odkrycie filmu.) Śpiewa również aktorski rock alternatywny w projekcie "Honzatko Rozmontowana" (później "Honzator") stworzonym wspólnie z Michałem Zabłockim i Aleksandrem Brzezińskim. Laureatka Stypendium Twórczego Miasta Krakowa oraz GRECHUTA FESTIVAL 2010.

KRZYSZTOF TYNIEC – polski aktor filmowy, teatralny i dubbingowy, konferansjer, oraz tancerz. W 1980 roku ukończył PWST w Warszawie. Przez wiele lat występował w kabarecie Olgi Lipińskiej. Był aktorem Teatru Dramatycznego w Słupsku, a w Warszawie: Teatru na Targówku, Teatru Współczesnego, oraz Teatru Współczesnego. Od 1988 roku związany jest ze stołecznym Teatrem Ateneum.

STANISŁAW WENGLORZ – polski wokalista rockowy. Pochodzi z Cieszyna, śpiewał m.in. w zespole Bardowie. W latach siedemdziesiątych był wokalistą zespołu Skaldowie, a następnie trafił do lubelskiej Budki Suflera. Nagrał z zespołem cztery utwory: "Ślady na piasku", "Rozmowa", "Kula nocnego światła", "Życiowy numer". Ze Skaldami zaśpiewał m.in. utwór "Nie widzę ciebie w swych marzeniach". W latach 80. nagrał dwie solowe płyty długogrające: Dziś dotarłem do rozstajnych dróg (1982) - z tej płyty pochodzą najbardziej znane "Okno z widokiem na parlament" oraz "Emanueli część trzecia i ostatnia", obie kompozycje Ryszarda Sygitowicza - i Niedokończona rozmowa (1986), nagrana również z R. Sygitowiczem, ukazała się po wyjeździe Wenglorza do Niemiec, co miało miejsce w 1985 roku. Z zespołem ZOO nagrał m.in. "Stutonowy walec". Ma głos charakteryzujący się dużą mocą i wielką skalą. Obecnie mieszka w Niemczech. Wydaje gazetę w języku polskim - Info-Tips i organizuje koncerty muzyczne.

MACIEJ LIPINA – wokalista, gitarzysta, autor piosenek, pedagog muzyczny. Założyciel i lider grupy Ścigani. Odtwórca głównej roli (Ryśka Riedla) w spektaklu „Skazany na bluesa” w Teatrze Śląskim im. St. Wyspiańskiego w Katowicach. Główny głos na akustycznej płycie legendy polskiego rocka i metalu – KAT „Acoustic 8 filmów”. Był także jednym z solistów w oratorium Jana Kanty Pawluśkiewicza i Leszka Aleksandra Moczulskiego – „Nieszpory Ludźmierskie”.

DŻAMBLE – polska grupa jazzrockowa założona we wrześniu 1966 roku. Pierwszy skład zespołu tworzyli: Jan Kaleta (śpiew), Wiesław Wilczkiewicz (gitara), Jerzy Horwath (fortepian, organy), Tadeusz Gogosz (gitara basowa), Jan Budziaszek (perkusja), Edward Anioł (saksofon tenorowy) i Czesław Styczeń (puzon). Pomysłodawcą nazwy zespołu jest menedżer Igor Jarecki. Grupa była związana z Piwnicą pod Baranami. Wykonywała własne wersje standardów, *My Funny Valentine* i jazzujące piosenki autorstwa Kalety. W kolejnym składzie zespołu reaktywowanego jesienią 1967 roku znaleźli się: W. Wilczkiewicz, Marian Koster (śpiew), Marian Pawlik (gitara basowa), Andrzej Ibek (pianino, organy) i Benedykt Radecki (perkusja). W marcu 1968 roku Wilczkiewicz, Ibek i Radecki zasilili skład zespołu *Burano and Leske Rom*.

Dżamble reaktywowały się ponownie jesienią 1968 r. pod patronatem krakowskiego klubu jazzowego Helikon. Trzon grupy tworzyli dawni członkowie zespołu – J. Horwath, M. Pawlik, B. Radecki. Po epizodach z Jolantą Borusiewicz i Markiem Pawlakiem, tego ostatniego na początku 1969 roku zastąpił utalentowany samouk Andrzej Zaucha i od tego momentu skład grupy się ustabilizował. Od marca 1969 r. do maja roku 1972 roku zespół był kwartetem, bez Wilczkiewicza. Sporadycznie z zespołem współpracował gitarzysta Jacek Konopka.

Muzycy Dżambli umiejętnie łączyli brzmienie jazzu z rockiem i rhythm and bluesem, stając się czołowym przedstawicielem tego nurtu w Polsce. Formacja współpracowała z takimi legendami jazzu jak: Tomasz Stańko, Zbigniew Seifert czy Michał Urbaniak, sięgali też po teksty znanych poetów jak Leszek Aleksander Moczulski czy Jerzy Ficowski.

Jesienią 1970 roku zespół opuścił Benedykt Radecki, a jego miejsce zajął Jerzy Bezucha. W lutym roku następnego ukazała się debiutancka płyta grupy zatytułowana „Wołanie o słońce nad światem”. Na płytęłożyło się 9 kompozycji nagranych w latach 1969-70. J. Horwath, M. Pawlik i A. Zaucha stworzyli muzykę do tekstów L. A. Moczulskiego, T. Śliwiaka, J. Ficowskiego i A. Kawy. W nagraniu albumu wzięli udział ponadto Marek Ałaszewski (zespół Klan, śpiew), M. Pawlak (śpiew), Janusz Muniak, Z. Seifert (saksofon altowy), T. Stańko (trąbka), M. Urbaniak (saksofon, skrzypce elektryczne), Józef Gawrych i Jerzy Bartz (obaj instrumenty perkusyjne). Płyta była więc bogata brzmieniowo i instrumentalnie. Dojrzałe teksty utworów, oryginalność kompozycji i łatwo rozpoznawalny styl Zauchy stanowiły o wysokiej pozycji tego dzieła. Z powodu konfliktu z Polskimi Nagraniami nie doszło do realizacji drugiej płyty długogrającej.

W maju 1972 roku Dżamble rozpadły się po raz kolejny. Zaucha związał się z grupą Anawa, zaś inni muzycy rozpoczęli kariery solowe. Zespół odrodził się ponownie po sześciu latach, z końcem 1978 roku. Zausze, Pawlikowi i Radeckiemu towarzyszyli: wymiennie W. Wilczkiewicz i Ryszard Styła (gitara), Stefan Senddecki (instrumenty klawiszowe) i Ryszard Kwaśniewski (saksofon, klarnet). Po jakimś czasie M. Pawlika zastąpił jego brat Andrzej Pawlik. W tym składzie grupa dawała koncerty i uczestniczyła w nagraniach własnych oraz innych wykonawców, takich jak: Maryla Rodowicz, czy zespół Maanam.

CHŁOPCY KONTRA BASIA – grają muzykę zawieszoną między folkiem a jazzem, inspirowaną tradycją, ale opartą na autorskich tekstach i muzyce. Zgodnie z nazwą głównymi bohaterami są tutaj kontrabas i śpiewająca Basia Derlak - skład brzmi więc minimalistycznie i zmysłowo.

Zespół powstał w 2009 roku w Krakowie jako duet kontrabasisty Marcina Nenko, i śpiewającej oraz grającej na klawercie i drumli Derlak. W styczniu 2010 roku do grupy dołączył perkusista Tomasz Waldowski, drugi w składzie po kontrabasiście miłośnik jazzu.

W kwietniu 2010 roku trio zadebiutowało na festiwalu Nowa Tradycja w Warszawie. Zdobyli II nagrodę. Półtora roku później jury przyznało im I nagrodę Sceny Otwartej Mikołajków Folkowych w Lublinie. Wiosną 2012 roku Chłopcy Kontra Basia zdecydowali się na występ w telewizyjnym talent show "Must Be The Music", gdzie dotarli do finału.

Debiutancki album "Oj tak!" wydany w końcu 2013 roku zawierał pięć z sześciu utworów, które na początku działalności utrwalił na epce nagranej i wydanej domowym sposobem, oraz sześć premierowych. Chłopcy kontra Basia zostali za nią nominowani do Fryderyka w kategorii "Debiut roku". Płyta dostała również nominację do Folkowego Fonogramu Roku 2014 przyznawanego przez Polskie Radio, a także zdobyła nagrodę w plebiscycie Wirtu@lne Gęśle dla najlepszej płyty folkowej 2013. W 2014 r. została wydana za granicą przez brytyjskie wydawnictwo "World Music Network".

Album sięga do tematów z folkloru polskiego serbskiego, ukraińskiego czy białoruskiego, ale zostały one przetworzone na współczesny język i stworzyły uniwersum, w którym codzienność jest przesycona magią, a przeznaczenie ma ogromną moc. Derlak wprowadziła do swoich autorskich tekstów motywy rozmów ze zwierzętami i z roślinami, dorastanie i małżeństwo, mityczne postaci i Boga, ale zaśpiewała współcześnie, ekspresyjnie, trochę po aktorsku, jak opowiadaczka historii.

Chłopcy kontra Basia mają już na koncie międzynarodowy sukces - zwycięstwo w plebiscycie World Music Network na najlepszy utwór w nurcie world music "A Battle of Bands". Dzięki temu piosenka "Jerzy" weszła na składanki "The Rough Guide to Undiscovered World".

Poza debiutanckim albumem i składanką tercet można znaleźć na płycie CD i DVD "Grzegorz Ciechowski - spotkanie z legendą" z kwietnia 2015 roku. Z Polską Orkiestrą Radiową utwory Ciechowskiego zaśpiewało kilkunastu polskich artystów - Chłopcy i Basia wybrali ludową pieśń "A gdzież moje kare konie", którą przedwcześnie zmarły lider Republiki nagrał niegdyś na solowym albumie.

W listopadzie 2014 roku trio było bardzo chwalone za muzykę do spektaklu "Morfina" według powieści Szczepana Twardocha, wystawionego przez Teatr Śląski w Galerii Szyb Wilson w Katowicach. Wiosną 2015 roku Chłopcy Kontra Basia, w składzie rozszerzonym o grającą na fortepianie i flecie Agnieszkę Derlak, zagrali do spektaklu "Portret damy" w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku. Także tym razem do przedstawienia powstała nowa muzyka, którą zespół wykonywał na żywo. Oba spektakle reżyserowała Ewelina Marciniak.

ANAWA – polska grupa instrumentalna, założona przez pianistę Jana Kantego Pawluśkiewicza i wokalistę Marka Grechutę w Krakowie w 1966 roku, działała z przerwami, kilkakrotnie zmieniając skład, do początku lat dziewięćdziesiątych. Najbardziej znana jako zespół akompaniujący Markowi Grechucie, w pierwszej połowie lat 70. należała do najciekawszych zjawisk europejskiego rocka progresywnego. Płyta „Korowód” do dziś uważana jest za jedno z najbardziej oryginalnych i inspirujących wydawnictw polskiej muzyki popularnej. Po rozstaniu z Grechutą w końcu 1971, zespół zawiesił działalność.

Jan Kanty Pawluśkiewicz reaktywował grupę w niemal całkowicie nowym składzie w połowie 1973. W grudniu tego roku, z nowym wokalistą Andrzejem Zauchą, zespół zarejestrował LP „Anawa” zawierający utwory do tekstów poetów Leszka Aleksandra Moczulskiego i Ryszarda Krynickiego. W 1976 podczas pracy nad spektaklem muzycznym „Szalona lokomotywa” muzycy zespołu Anawa ponownie nawiązali współpracę z Markiem Grechutą, towarzysząc następnie w nagrywaniu jego kolejnych sześciu albumów aż do 1994 roku. (Maciej Sienkiewicz, Culture.pl)

MAREK GRECHUTA

Urodził się 10 grudnia 1945 r. w Zamościu. Niedługo potem rodzina przenosi się do podwarszawskich Chylic. Tam też nastoletni Grechuta pobiera pierwsze lekcje gry na fortepianie, jego nauczycielem jest miejscowy organista. W 1958 roku mama i Marek wracają do Zamościa, gdzie mieszkają z babcią i dziadkiem. Po ukończeniu I Liceum Ogólnokształcącego im. Jana Zamoyskiego (1963) rozpoczyna studia na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej. Aż do czwartego roku edukacji wyższej student Grechuta jest pilnym żakiem, co roku nagradzanym stypendiami naukowymi. Przełom lat 1966/1967 przynosi rewolucyjną zmianę w życiu młodego człowieka. Marek Grechuta wstępuje do Kabaretu Anawa, utworzonego przez: Jana Kantego Pawлуśkiewicza, Marka Czuryłę, Adama Pasternakiewicza, Ziemowita Pawлуśkiewicza, Michała Pawлуśkiewicza oraz Tadeusza Kalinowskiego. Artyści styl swej działalności określali jako: „sztukę jarmarczno – cyrkową, z przerwami na piosenkę liryczną”, a samą nazwę kabaretu wywodzili z francuskiego: en avant (naprzód), tłumacząc jednak to słowo jako: „do przodu, ale oglądamy się na tradycję”. W Kabarecie Anawa powstają pierwsze utwory, tworzone wspólnie przez Marka Grechutę i Jana Kantego Pawлуśkiewicza. Ówczesne kompozycje miały nastrój liryczny („Pomarańcze i mandarynki”), lub żartobliwy („Tango Anawa”). Równocześnie z kabaretem powstaje zespół muzyczny Anawa o oryginalnym składzie: Marek Grechuta (wokal), Jan Kanty Pawлуśkiewicz (fortepian), Zbigniew Wodecki (skrzypce), Ania - wtedy Wójtowicz - później Pawлуśkiewicz (wiolonczela), Tadeusz Dziedzic (gitara).

Jesienią roku 1967 Marek Grechuta wraz z zespołem Anawa występują na VI Festiwalu Piosenki i Piosenkarzy Studenckich w Krakowie. Za utwór oryginalny – „Tango Anawa” – otrzymują I nagrodę, a Marek Grechuta - jako wykonawca – nagrodę II (w tej kategorii triumfowała Maryla Rodowicz piosenką pt: „ Jak Cię miły zatrzymać”, z repertuaru Teresy Tutinas). Krakowski sukces zapoczątkował długoletnią i owocną karierę solisty i towarzyszącego mu zespołu muzycznego.

Pierwszy występ na VI Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu (1968) przynosi Nagrodę Dziennikarzy dla Marka Grechuty za wykonanie piosenki pt: „Serce” (słowa: Andrzej Nowicki i Lilianna Wiśniowska, muzyka: Jan Kanty Pawлуśkiewicz). Przed tym festiwalem skład zespołu zostaje wzbogacony o drugie skrzypce (altówkę) w osobie Tadeusza Skowrona, którego rok później zastępuje Tadeusz Kożuch. Kolejne zmiany w Anawie (1969): Zbyszek Wodecki (skrzypce) odchodzi do zespołu Ewy Demarczyk, a na jego miejsce przychodzi Zbigniew Paleta, grający dotychczas w zespole Ewy Demarczyk.

Pod koniec tego roku skład rozszerza się o szósty instrument czyli kontrabas, na którym gra Jacek Ostaszewski. Laury zbiera także sam Kabaret Anawa, który w 1968 r. zdobywa I miejsce na Festiwalu Kabaretów w Cieszynie, a Marek Grechuta wraz z zespołem dodatkowo triumfuje (I miejsce) w konkursie piosenkarzy FAMA 68 w Świnoujściu.

Drugi występ na VII Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu (1969) przynosi Nagrodę Telewizji dla lidera grupy Anawa za kompozycję „Wesele” do fragmentu dramatu Stanisława Wyspiańskiego.

4 lipca 1970 r. Marek Grechuta bierze ślub ze swoją jedyną żoną Danutą. Dwa lata później (4 czerwca 1972) rodzi się jedyny potomek - syn Łukasz. Rodzina Grechutów mieszka w Krakowie.

Początek roku 1970 to dalszy ciąg zmian w stanie osobowym Anawa: na miejsce Tadeusza Dziedzica przychodzi Marek Jackowski, dotychczas gitarzysta dwuosobowego zespołu Vox Gentis z Łodzi. Jako ostatni instrument dołącza perkusja w osobie Eugeniusza Makówki. Tym samym ustalił się klasyczny i najbardziej znany skład zespołu Anawa, liczący ośmiu muzyków, który nagrywa jedną z najlepszych płyt w historii grupy – „Korowód” (1971). Tytułowa piosenka albumu („Korowód II”), której autorami byli: Leszek Aleksander Moczulski (słowa) oraz Marek Grechuta (muzyka) - została uznana za hymn pokolenia (na pierwszej płycie długogrającej z 1970 r. pt: „Marek Grechuta & Anawa”, artyści zarejestrowali „Korowód I”, do którego muzykę skomponował Jan Kanty Pawluśkiewicz do tych samych słów Leszka Aleksandra Moczulskiego). Występ na IX Krajowym Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu (1971) przynosi Główną Nagrodę dla Marka Grechuty i zespołu Anawa za „Korowód II”.

Lata 1967 – 1971 to narodziny wielu przebojów, popularnych po dziś dzień. Za stronę kompozytorską odpowiadali Jan Kanty Pawluśkiewicz i Marek Grechuta, a za liryki m.in. Stanisław Wyspiański („Wesele”), Konstanty Ildefons Gałczyński („Ocalić od zapomnienia”), Adam Mickiewicz („Niepewność”), Stanisław Ignacy Witkiewicz („Hop szklanę piwa”) oraz Marek Grechuta („Będziesz moją panią”, „Świecie nasz”).

W apogeum popularności (1972) z legendarnego składu zespołu Anawa odchodzą: Marek Grechuta, Jacek Ostaszewski oraz Marek Jackowski. Marek Grechuta postanawia zmienić stylistykę twórczą, powołując do życia grupę WIEM (W Innej Epoce Muzycznej). Powstają piosenki o bardziej współczesnym charakterze. Marek Grechuta komponuje pieśni do wierszy Tadeusza Śliwiaka, Tadeusza Nowaka, Jana Zycha, Wincentego Fabera, Ewy Lipskiej, Ryszarda Krynickiego oraz Leszka Aleksandra Moczulskiego. Grupa WIEM działała w latach 1972 – 1975, nagrywając dwie płyty długogrające: „Droga za widnokręś” (1973) oraz „Magia obłoków” (1975). W tym czasie skład zespołu kilkakrotnie ulegał zmianom, w zależności od potrzeb. W grupie WIEM występowali: Piotr Michera (skrzypce elektryczne), Eugeniusz Obarski (fortepian), Antoni Krupa (gitara), Jan Cichy (kontrabas, gitara basowa), Kazimierz Jonkisz (perkuszja), Paweł Ścierański (gitary akustyczne i elektryczne), Krzysztof Ścierański (gitara basowa), Paweł Jarzębski (kontrabas), Józef Gawrych (instrumenty perkusyjne), Bogdan Kulik (instrumenty perkusyjne) oraz Tadeusz Kalinowski (instrumenty perkusyjne).

W 1976 r. Marek Grechuta i Jan Kanty Pawluśkiewicz powołują nową grupę Anawa, z którą nagrywają płytę „Szalona Lokomotywa”. Kompozycje do słów Stanisława Ignacego Witkiewicza śpiewali Maryla Rodowicz i Marek Grechuta. W składzie ówczesnej grupy Anawa, występującej później także na koncertach, znaleźli się: Jan Kanty Pawluśkiewicz (fortepian), Michał Półtorak (skrzypce), Jadwiga Olesińska (wiolonczela), Paweł Ścierański (gitara), Krzysztof Ścierański (gitara basowa), Tadeusz Bronikowski (perkuszja). W drugiej połowie

1976 r. dochodzi do zmian: na gitarze gra Jerzy Wysocki, a na kontrabasie Jan Gonciarczyk. Na tournée po ZSRR jedzie także Zygmunt Kaczmarski (II skrzypce i gitara elektryczna). Rok 1977 przynosi kolejne przetasowania w składzie: odchodzi Jan Kanty Pawluśkiewicz, a na fortepianie zaczyna grać Bronisław Węgliński, na gitarze basowej Adam Moszumański, na II skrzypcach Joanna Giezmowska, a na perkusji Jan Pilch. W latach 1987 – 1989 na fortepianie grał Mariusz Pikuła. W grudniu 1989 r. Marek Grechuta zawiesza występy z zespołem Anawa, koncertując sporadycznie, akompaniując sobie na fortepianie.

W roku 1977 Marek Grechuta i Jan Kanty Pawluśkiewicz (kompozytorzy) oraz Marek Grechuta (wykonawca) otrzymują Główną Nagrodę, czyli Grand Prix XV Festiwalu Piosenki Polskiej w Opolu za „Hop szklankę piwa”. Na tymże festiwalu opolska publiczność usłyszała jeszcze dwie piosenki Marka Grechuty: „Gdzie mieszkasz nocy” z tekstem Leszka Aleksandra Moczulskiego, w wykonaniu Teresy Haremzy oraz „Gumę do żucia” w interpretacji Krystyny Jandy

Jeszcze tego samego roku (1977) powstaje musical „Szalona Lokomotywa”, którego spektakle cieszą się wielką popularnością w całej Polsce. „Szalona...” była grana przez trzy lata, a współproducentem i reżyserem wydarzenia był Krzysztof Jasiński wraz z zespołem Teatru Stu w Krakowie. Autorami muzyki byli Jan Kanty Pawluśkiewicz i Marek Grechuta.

Lata 70. to również okazjonalne występy w krakowskiej Piwnicy pod Baranami. Marek Grechuta bierze udział w piwnicznych tournée po Polsce i za granicą.

W roku 1979 tworzy oratorium do Psalmów Tadeusza Nowaka „Zapach łamanego w rękach chleba”. Rok później (1980) dochodzi do nagrania płyty „Pieśni Marka Grechuty do słów Tadeusza Nowaka”. Jako soliści wystąpili: Magda Umer, Teresa Haremza, Marian Opania i Marek Grechuta. Towarzyszyła im Orkiestra Studentów Akademii Muzycznej w Warszawie oraz Chór Madrygalistów Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej z Poznania.

Marek Grechuta komponuje (1980) muzykę do cyklu wierszy Bolesława Leśmiana „W malinowym chruśniaku”. Płyta ta została nagrana w duecie z Krystyną Jandą. Rok później (1981) powstają utwory na płytę „Śpiewające obrazy”, której inspiracją były znane dzieła malarskie wielkich mistrzów. To nietypowy krążek w dyskografii Marka Grechuty, na jego drugiej stronie znalazła się bowiem muzyka teatralna do sztuki Wiliama Szekspira pt: „Otello”.

Na przełomie lat 1980/ 1981 Marek Grechuta występuje w piwnicach Hotelu pod Różą, które stały się - w owym czasie – miejscem częstych recitali artysty w królewskim Krakowie. Stan wojenny - wprowadzony 13 grudnia 1981 - na kilka lat powoduje wycofanie się z aktywnego życia estradowego. Poważniejsze zmiany następują w drugiej połowie lat 80., kiedy to Marek Grechuta nagrywa płytę „Wiosna, ach to ty”. Pierwsza strona to autorskie piosenki, zaś strona druga zawiera muzykę teatralną i filmową. Tamten czas to również stworzenie tekstów i muzyki do dwunastu „Sztandarów”, czyli kolaży w formie sztandarów jakie nosi się w czasie procesji religijnych. Ich autorem był zakopiański rzeźbiarz Władysław Hasior.

Przełom 89 przynosi zasadniczą zmianę w życiu Marka Grechuty. Początek (1990) to nagranie nowych wersji jedenastu najbardziej popularnych piosenek. Wydawnictwo ukazuje

się pod tytułem: „Złote przeboje”. Lata następne przynoszą kolejne kreacje płytowe: Piosenki dla dzieci i rodziców (1991), Dziesięć ważnych słów (1993), Niezwykłe miejsca (2003).

W roku 2004 dochodzi do niecodziennego artystycznego wydarzenia. Marek Grechuta i grupa Myslovitz nagrywają piosenkę „Kraków” z repertuaru Myslovitz. Zaś piosenka „Dni których nie znamy” stała się hymnem klubu piłkarskiego Korona Kielce.

W ostatnich dziesięciu latach aktywności scenicznej (1993 – 2003) w grupie Anawa występowali: Halina Jarczyk (I skrzypce do 1999), Tomasz Góra (II skrzypce do 1999, potem I skrzypce), Mirosław Stępień (II skrzypce od 1999), Wiesław Murzański (wiolonczela), Paweł Ścierański (gitara), Józef Michalik (kontrabas), Paweł Piątek (fortepian, syntezator), Leszek Szczerba (flet, klarnet, saksofon), Sławomir Berny (perkusja). Okresowo w ostatnim składzie Anawa pojawiali się także: Jerzy Mikuliszak (II skrzypce), Marek Olma (perkusja), Mirosław Sitkowski (perkusja), Andrzej Popiel (perkusja), Alicja Góra (wiolonczela).

Piosenki Marka Grechuty często były inspiracją do powstania wielu muzycznych filmów telewizyjnych. Najbardziej znane z nich to: „Będiesz moją panią” (1969, reż. Grzegorz Lasota), „Korowód” (1971, reż. Krystyna Bogusławska), „Ogród Luizy” (1979, reż. K. Szner, P. Karpiński), „Malinowy Chruśniak” (1980, reż. S. Szlachtycz), „Sztandary” (1988, reż. Andrzej Maj).

Artystę uhonorowano wieloma nagrodami. Najważniejsze z nich to: Fryderyk (2002 – dwie statuetki: za całokształt twórczości oraz za reedycję), Nagroda Prezesa TVP (2006 – za całokształt twórczości), Krzyż oficerski Orderu Odrodzenia Polski (2000) oraz Krzyż komandorski Orderu Odrodzenia Polski (przyznany artyście pośmiertnie w 2006 roku).

W ciągu całej swojej kariery Marek Grechuta dał wiele tysięcy recitali w Polsce, Europie (Wielka Brytania, Francja, Włochy, Holandia, Czechy, Niemcy, ZSRR, Słowacja, Bułgaria, Austria) oraz w USA, Kanadzie i Australii, a nawet na Kubie. Płyty z jego repertuarem wydano m.in. w Niemczech, Czechosłowacji i Holandii.

Marek Grechuta zmarł 9 października 2006 roku w Krakowie. Artystę pochowano w Alei Zasłużonych na krakowskim Cmentarzu Rakowickim 17 października roku 2006.

Opracował **Jakub Baran** pod patronatem **Danuty Grechuty**

Artyści GRECHUTA FESTIVAL ŚWINOUJŚCIE

I Grechuta Festival Świnoujście 2015 | 3–10 sierpnia 2015

Katarzyna Groniec, Henryk Sawka, Chór Kameralny Akademii Muzycznej w Poznaniu pod kierunkiem prof. Marka Mandeckiego, Krzysztof Jasiński, Teatr STU, Beata Rybotycka, Krzysztof Krzyżowski, Piwnica pod Baranami, Retro Classic, Dzień Dobry, Arie Andaluz, Karolina Leszko, Tomasz Steńczyk, Łukasz Jemioła, ANAWA, Ania Rusowicz Band, Jacek Wójcicki, Lwowski Akademicki Teatr Woskresinnia, Paweł Piątek, Joanna Kulig, Marek Piekarczyk, Kuba Badach, Monika Jakowczuk, Karolina Leszko, Kroke, Motion Trio, Krakowska Młoda Filharmonia, i inni.

II Grechuta Festival Świnoujście 2016 | 1 – 7 sierpnia 2016

Maryla Rodowicz, Krystyna Janda, Grażyna Szapołowska, Grzegorz Turnau, Andrzej Sikorowski, Jan Kanty Pawluśkiewicz, Jacek Wójcicki, Beata Rybotycka, Hanna Śleszyńska, Artur Barciś, Olga Bończyk, Janusz Radek, Maciej Zakościelny, Monika Kuszyńska, Andrzej Lampert, zespół ANAWA, Stanisław Tym, Andrzej Poniedziałki, Artur Andrus, Barbara Broda-Malon, Krzysztof Herdzin Trio, Dzień Dobry, Ryszard Leoszewski z zespołem Sklep z Ptasimi Piórami, Karolina Leszko, Marta Honzatko, Łukasz Jemioła, Tomasz Steńczyk, Teatr KTO, Ukraiński Teatr Uliczny Highlights, zespół artystyczny Teatru Polskiego w Szczecinie, Krzysztof Baranowski oraz Wiesław Kot, Teresa Drozda, Michał Nalewski, i inni.

III Grechuta Festival Świnoujście 2017 | 31 lipca – 5 sierpnia 2017

Trupa Komediany, Bartosz Kuczyk, Mirosław Niewiadomski, Kordian Kacperski, Cugowscy, Teresa Drozda, Jacek Sroka, Tadeusz Woźniak, Jolanta Majchrzak-Woźniak, Piotr Woźniak, Olga Bończyk, Alicja Majewska, Hanna Śleszyńska, Włodzimierz Korcz, Andrzej Krzywy, Janusz Szrom, Piotr Bałtroczyk, Warszawskie Combo Taneczne, Piotr Machalica, Edyta Geppert z zespołem „Vasie”, Halina Kunickia, Jerzy Derfel, Studio Buffo, Marian Opania, Bartłomiej Nowosielski, Arek Kłusowski, Iwona Loranc, Monika Węgiel, Janusz Stokłosa, Karolina Leszko, Paweł Piątek, wykonawcy Opery Giuseppe Verdiego „Nabucco”: Jerzy Salwarowski, Giulio Boschetti, Silvia Rampazzo/Natalia Margarit, Damian Konieczek, Małgorzata Godlewska, Cristian Lanza, Bartosz Nowak, Monika Piechaczek, Jarosław Zawartko oraz Chór Opery Polskiej, Roncole Verdi Orchestra, Teatr Ósmego Dnia, Magda Femme, Kasia Kowalska, Olga Szomańska, Stanisław Sojka, Kasia Moś, Maciej Miecznikowski, Michał Augustyniak vel Limboski, Wojciech Majewski, Maciej Sikala, Michał Miśkiewicz, Sławomir Kurkiewicz, ANAWA, Maria Szablowska, Paweł Sztompke, i inni.

Artyści IV Grechuta Festival Świnoujście 2018 | 29 lipca – 3 sierpnia 2018

Magda Umer, Jaromir Nohavica, Andrzej Sikorowski, Artur Andrus, Ania Dąbrowska, Stare Dobre Małżeństwo, Edyta Jungowska, Zosia Zborowska, Maciej Damięcki, Mateusz Damięcki, Krzysztof Tyniec, Skaldowie, Dorota Miśkiewicz, Stanisław Wenglorz, Maciej Lipina, Dżamble, Chłopcy kontra Basia, ANAWA, Marta Honzatko, Jackpot & Floating Orchestra, zespół artystyczny Teatru Muzycznego Roma w Warszawie, Nula Stankiewicz, Janusz Strobel, Paweł Pańta, Cezary Konrad, Mariusz „Fazi” Mielczarek, Jacek Sroka, Teresa Drozda, i inni.

KONTAKT DLA MEDIÓW

RZECZNIK PRASOWY FESTIWALU

Daniel Źródlewski // źródło informacji

mobile +48 506 226 559

e-mail danielzrodlewski@gmail.com

UWAGA!

Materiały prasowe, w tym fotografie w rozdzielczości dedykowanej drukowi, do pobrania w zakładce dla MEDIÓW w serwisie poświęconym GRECHUTA FESTIWAL na stronie internetowej Miejskiego Domu Kultury w Świnoujściu: www.mdk.swinoujscie.pl